

HØJESTERETS DOM

afsagt onsdag den 19. juni 2019

Sag 19/2019

(1. afdeling)

Anklagemyndigheden

mod

T

(advokat Julia Jensen, beskikket)

I tidligere instanser er afsagt dom af Retten i Hjørring den 23. maj 2018 og af Vestre Landsrets 15. afdeling den 15. november 2018.

Procesbevillingsnævnet har den 7. februar 2019 meddelt anklagemyndigheden begrænset tilladelse til anke til Højesteret, således at tilladelsen alene omfatter spørgsmålet om udvisning.

I pådømmelsen har deltaget fem dommere: Thomas Rørdam, Marianne Højgaard Pedersen, Henrik Waaben, Michael Rekling og Kristian Korfits Nielsen.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om, at T udvises med indrejseforbud for bestandig.

T har påstået stadfæstelse.

Anbringender

Anklagemyndigheden har anført navnlig, at betingelserne for udvisning er opfyldt, jf. udlændingelovens § 23, nr. 1, jf. § 22, nr. 6 og 8. Udvisning skal ske med indrejseforbud for bestandig, jf. § 32, stk. 2, nr. 5. Da T er lettisk statsborger og dermed unionsborger, følger det af lovens § 2, stk. 3, og § 26 b, at udvisningen skal være forenelig med EU-retten, herunder opholdsdirektivet og EU's Charter om grundlæggende rettigheder artikel 7 om retten til privat-

og familieliv. Sidstnævnte bestemmelse svarer til Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8.

T er idømt fængsel i 3 år og 3 måneder for gennem en periode på 6 år kontinuerligt at have udøvet vold med karakter af mishandling mod sin daværende ægtefælle, jf. straffelovens § 245, stk. 1, og for under særligt skærpende omstændigheder at have opbevaret to skydevåben med tilhørende ammunition, jf. straffelovens § 192 a, stk. 1, nr. 1. Den adfærd, som T herved har udvist, udgør en reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig trussel, der berører en grundlæggende samfundsinteresse. Navnlig voldsudøvelsen er af en sådan karakter, at der er grund til at tro, at han vil fortsætte sin kriminelle adfærd i fremtiden. Grundbetingelsen i opholdsdirektivets artikel 27, stk. 2, 2. led, for at udvise er dermed opfyldt.

Landsretten har lagt til grund, at T har opholdt sig lovligt i Danmark siden 2006. Han er dermed omfattet af opholdsdirektivets artikel 28, stk. 3, litra a, hvorefter udvisning af EU-borgere, som har opholdt sig de 10 forudgående år i værtslandet, ikke kan ske, medmindre det må anses for bydende nødvendigt af hensyn til den offentlige sikkerhed. Det følger af EU-Domstolens praksis, at der er overladt den enkelte medlemsstat et meget betydeligt rum for selv at afgøre, hvilke kriminelle handlinger der kan begrunde udvisning efter bestemmelsen. I Danmark ses der med stor alvor på ulovlig besiddelse af skydevåben, og straffen for overtrædelse af straffelovens § 192 a er senest ved lov nr. 494 af 22. maj 2017 blevet markant forhøjet. Af forarbejderne til loven fremgår, at ”ulovlig besiddelse af skydevåben udfordrer samfundets grundlæggende værdier og skaber i perioder en trussel mod det normale samfundsliv”. Ulovlig besiddelse af skydevåben må dermed anses for omfattet af begrebet ”bydende nødvendig af hensyn til den offentlige sikkerhed”. Det skærpede krav til udvisning i opholdsdirektivets artikel 28, stk. 3, er således opfyldt.

Det beror herefter på en proportionalitetsvurdering, om der kan ske udvisning. Karakteren af den trussel mod den offentlige sikkerhed, som T adfærd udgør, skal afvejes over for hensynet til hans ret til privat- og familieliv. Grovheden af den begåede kriminalitet og længden af den idømte fængselsstraf taler for udvisning. Det må endvidere tillægges betydning, at T kom til Danmark som voksen, at han på trods af sit forholdsvis lange ophold her i landet ikke taler dansk, og at han har bevaret en meget stærk tilknytning til Letland, hvor to af hans børn og et barnebarn bor. Det forhold, at han har to mindreårige børn her i landet, taler ikke afgørende

imod udvisning, idet børnene har været anbragt uden for hjemmet og i øvrigt har deres mor her. Børnene vil med tiden have mulighed for at besøge ham i Letland og vil i øvrigt kunne opretholde kontakt via telefon og internet. På denne baggrund er udvisning af T efter en samlet vurdering ikke i strid med proportionalitetsprincippet.

T har anført navnlig, at grundbetingelsen i opholdsdirektivets artikel 27, stk. 2, 2. led, for at udvise ikke er opfyldt. Han har ikke ved de lovovertrædelser, som han er dømt for, udvist en adfærd, som udgør en reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig trussel, der berører en grundlæggende samfundsinteresse. Kriminaliteten er således ikke af en sådan karakter, at der er grund til at tro, at han vil fortsætte en kriminel adfærd i fremtiden, og kriminaliteten kan ikke i sig selv begrunde, at grundbetingelsen i artikel 27, stk. 2, 2. led, anses for opfyldt.

Da han – som fastslået af landsretten – har opholdt sig lovligt i Danmark i mere end 10 år, kan han desuden kun udvises, hvis udvisning må anses for at være bydende nødvendig af hensyn til den offentlige sikkerhed, jf. opholdsdirektivets artikel 28, stk. 3, litra a. Det er korrekt, at EU-Domstolen har fastslået, at den enkelte medlemsstat har et betydeligt rum til at afgøre, hvilke kriminelle handlinger der er omfattet af begrebet ”bydende nødvendig af hensyn til den offentlige sikkerhed”, men Domstolen har også fastslået, at begrebet skal fortolkes strengt og under kontrol fra EU’s institutioner.

Det forhold, at straffen for overtrædelse af straffelovens § 192 a blev forhøjet ved lov nr. 494 af 22. maj 2017, indebærer ikke, at ulovlig besiddelse af skydevåben automatisk kan anses for en kriminalitetsform omfattet af begrebet ”bydende nødvendig af hensyn til den offentlige sikkerhed”. Afgørelsen af, om der kan ske udvisning, skal ske på baggrund af en konkret bedømmelse af den enkelte sags omstændigheder. Formålet med lovændringen var at skærpe indsatsen mod bande- og rockerkriminalitet, hvilket er en helt anden kriminalitetsform end den, han er dømt for. Lovovertrædelserne gør det ikke bydende nødvendigt af hensyn til den offentlige sikkerhed at udvise ham.

Udvisning vil endvidere være i strid med proportionalitetsprincippet, jf. opholdsdirektivets artikel 27, stk. 2, 1. led, jf. artikel 28, stk. 1. Der må i den forbindelse henses til Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 og FN’s Børnekonventions artikel 3. Det må bl.a. tillægges betydning, at han ikke tidligere er straffet, at han lovligt har opholdt sig i Dan-

mark i hvert fald siden 2006, *at* han har en stærk tilknytning til det danske arbejdsmarked, idet han har haft arbejde her siden 2002 og siden 2011 har drevet selvstændig virksomhed, *at* han i mange år har været medlem af en dansk fagforening og A-kasse, *at* han har gennemført to uddannelsesforløb i Danmark, *at* han har et stort netværk af venner og bekendte i Danmark, og *at* han har to børn på 5 år og 7 år, der er født, opvokset og bosat i Danmark, som han har fælles forældremyndighed over, og som han har fast samvær med. Ingen af hans børn er gamle nok til på tilfredsstillende vis at kunne kommunikere med ham via telefon eller internet. Det taler yderligere imod udvisning, at dette vil skulle ske med indrejseforbud for bestandig, jf. udlændingelovens § 32, stk. 2, nr. 5.

Retsgrundlag

Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde (TEUF) indeholder i artikel 83, stk. 1, følgende bestemmelse:

”KAPITEL 4
RETLIGT SAMARBEJDE I STRAFFESAGER

...

Artikel 83

1. Europa-Parlamentet og Rådet kan ved direktiv efter den almindelige lovgivningsprocedure fastsætte minimumsregler for, hvad der skal anses for strafbare handlinger, samt for straffene herfor på områder med kriminalitet af særlig grov karakter, der har en grænseoverskridende dimension som følge af overtrædelsernes karakter eller konsekvenser eller af et særligt behov for at bekæmpe dem på fælles grundlag.

Der er tale om følgende kriminalitetsområder: terrorisme, menneskehandel og seksuel udnyttelse af kvinder og børn, ulovlig narkotikahandel, ulovlig våbenhandel, hvidvaskning af penge, korruption, forfalskning af betalingsmidler, edb-kriminalitet og organiseret kriminalitet.

På baggrund af udviklingen i kriminaliteten kan Rådet vedtage en afgørelse om andre kriminalitetsområder, der opfylder de i dette stykke omhandlede kriterier. Det træffer afgørelse med enstemmighed efter Europa-Parlamentets godkendelse.”

Udlændingeloven gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område (opholdsdirektivet). Af dette direktivs præambel og artikel 27, 28 og 33 fremgår bl.a.:

”(23) Udsendelse af unionsborgere og deres familiemedlemmer af hensyn til den offentlige orden eller sikkerhed er en foranstaltning, der kan være en alvorlig belastning for de personer, der har gjort brug af de traktatfæstede rettigheder og friheder, og som reelt er integreret i værtsmedlemsstaten. Omfanget af sådanne foranstaltninger bør derfor begrænses i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet og under hensyntagen til graden af de pågældende personers integration, varigheden af deres ophold i værtsmedlemsstaten, deres alder, helbredstilstand, familiemæssige og økonomiske situation samt deres tilknytning til oprindelseslandet.

(24) Følgelig gælder det, at jo stærkere unionsborgere og deres familiemedlemmer er integreret i værtsmedlemsstaten, desto stærkere bør beskyttelsen mod udsendelse være. Kun i ekstraordinære tilfælde, når det er bydende nødvendigt af hensyn til den offentlige sikkerhed, bør der kunne træffes foranstaltninger til udsendelse af unionsborgere, der har opholdt sig i mange år på værtsmedlemsstatens område, især hvis de er født og har opholdt sig der hele deres liv. ...

...

KAPITEL VI

Begrænsninger i retten til indrejse og ophold af hensyn til den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed

Artikel 27

Generelle principper

1. Med forbehold af bestemmelserne i dette kapitel kan medlemsstaterne begrænse den frie bevægelighed og ophold for en unionsborger eller et familiemedlem uanset nationalitet af hensyn til den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed. Der må ikke lægges økonomiske betragtninger til grund.

2. Foranstaltninger truffet af hensyn til den offentlige orden eller sikkerhed skal være i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet og kan udelukkende begrundes i vedkommendes personlige adfærd. En tidligere straffedom kan ikke i sig selv begrunde anvendelsen af sådanne foranstaltninger.

Den personlige adfærd skal udgøre en reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig trussel, der berører en grundlæggende samfundsinteresse. Begrundelser, der ikke vedrører den individuelle sag, eller som har generel præventiv karakter, må ikke anvendes.

...

Artikel 28

Beskyttelse mod udsendelse

1. Værtsmedlemsstaten skal, før den træffer afgørelse om udsendelse med begrundelse i den offentlige orden eller sikkerhed, bl.a. tage hensyn til varigheden af den pågældendes ophold på værtsmedlemsstatens område, den pågældendes alder, helbredstilstand, familiemæssige og økonomiske situation, samt sociale og kulturelle integration i værtsmedlemsstaten og tilknytning til hjemlandet.

2. Værtsmedlemsstaten må ikke træffe en udsendelsesafgørelse vedrørende en unionsborger eller dennes familiemedlemmer, uanset nationalitet, når de har opnået ret til tidsubegrænset ophold på værtsmedlemsstatens område, medmindre det skyldes alvorlige hensyn til den offentlige orden eller sikkerhed.

3. Der må ikke træffes en udsendelsesafgørelse i forhold til en unionsborger, medmindre afgørelsen er bydende nødvendig af hensyn til den offentlige sikkerhed som fastlagt af medlemsstaten, hvis de:

a) har haft ophold i værtsmedlemsstaten i de ti forudgående år, eller

...

Artikel 33

Udsendelse som straf eller retlig følgevirkning

1. Værtsmedlemsstaten kan kun træffe udsendelsesafgørelse som straf eller som retlig følgevirkning til en fængselsstraf, hvis betingelserne i artikel 27, 28 og 29 er opfyldt.
..."

EU-Domstolen har udtalt sig om betydningen af opholdsdirektivets artikel 28, stk. 3, i bl.a. dom af 22. maj 2012 i sag C-348/09 (P.I.). Sagen angik en italiensk statsborger, der var flyttet til Tyskland i 1987 som 22-årig. Han blev i 2006 idømt fængsel i 7 år og 6 måneder for bl.a. seksuelt misbrug af sin samlevers 8-årige datter. De tyske myndigheder traf herefter afgørelse om, at han havde fortabt sin ret til indrejse og ophold i Tyskland, og pålagde ham at udrejse af landet. Den tyske domstol besluttede at forelægge et præjudicielt spørgsmål for EU-Domstolen om fortolkningen af opholdsdirektivets artikel 28, stk. 3. Af EU-Domstolens dom fremgår bl.a.:

"Om det præjudicielle spørgsmål

15. I præmis 56 i dom af 23. november 2010, Tsakouridis (sag C-145/09, Sml. I, s. 11979), udtalte Domstolen, at artikel 28, stk. 3, i direktiv 2004/38 skal fortolkes således, at bekæmpelse af handel med euforiserende stoffer begået i en organiseret bande kan henhøre under begrebet "bydende nødvendig af hensyn til den offentlige sikkerhed", som kan begrunde en afgørelse om udsendelse af en unionsborger, der har opholdt sig i værtsmedlemsstaten i de ti foregående år.

16. I sit svar på et skriftligt spørgsmål fra Domstolen efter afsigelsen af Tsakouridisdommen har den forelæggende ret anført, at der i hovedsagen består en vis tvivl om, hvorvidt og i givet fald på hvilke betingelser bekæmpelse af andre former for kriminalitet end narkotikarelateret kriminalitet begået i en organiseret bande også kan være "bydende nødvendig af hensyn til den offentlige sikkerhed" i henhold til nævnte artikel 28, stk. 3.

17. Nævnte ret ønsker særligt oplyst, om det er muligt at udsende EU-borgere fra værtsmedlemsstaten, såfremt disse uden at tilhøre en bande eller nogen anden kriminel struktur har begået særligt alvorlige strafbare handlinger til skade for retligt beskyttede individuelle interesser, såsom seksuel autonomi, liv, frihed og fysisk integritet, og når der foreligger en betydelig risiko for, at de vil begå yderligere lovovertrædelser af lignende karakter.

18. Hvad angår den offentlige sikkerhed har Domstolen allerede fastslået, at begrebet omfatter både en medlemsstats indre og ydre sikkerhed (jf. Tsakouridis-dommen, præmis 43 og den deri nævnte retspraksis).

19. Ifølge Domstolen fremgår det af ordlyden af og opbygningen af artikel 28 i direktiv 2004/38, at eftersom det kræves, at enhver afgørelse om udsendelse i de tilfælde, der er omhandlet i dette direktivs artikel 28, stk. 3, er ”bydende nødvendig” af hensyn til den offentlige sikkerhed, hvilket begreb er væsentligt strengere end ”alvorlige hensyn” i henhold til artiklens stk. 2, har EU-lovgiver klart haft til hensigt at begrænse afgørelser truffet på grundlag af nævnte stk. 3 til ”ekstraordinære tilfælde”, således som anført i 24. betragtning til direktivet (Tsakouridis-dommen, præmis 40).

20. Begrebet ”bydende nødvendig af hensyn til den offentlige sikkerhed” forudsætter ikke blot eksistensen af en trussel mod den offentlige sikkerhed, men også, at en sådan trussel er endog særlig alvorlig, hvilket afspejles af anvendelsen af udtrykket ”bydende nødvendig” (Tsakouridis-dommen, præmis 41).

21. Endvidere bemærkes, at medlemsstaterne ikke efter EU-retten er forpligtet til indbyrdes at anvende en ensartet værdiskala for bedømmelsen af en adfærd, som kan være i strid med den offentlige sikkerhed (jf. analogt dom af 20.11.2001, sag C-268/99, Jany m.fl., Sml. I, s. 8615, præmis 60).

22. Ifølge ordlyden af artikel 28, stk. 3, i direktiv 2004/38 bliver spørgsmålet om, hvorvidt afgørelsen er bydende nødvendighed af hensyn til den offentlige sikkerhed, ”fastlagt af medlemsstaten”.

23. Selv om medlemsstaterne i det væsentlige har frihed til i overensstemmelse med deres nationale behov, der kan variere fra medlemsstat til medlemsstat og fra periode til periode, at bestemme, hvad hensynene til den offentlige orden og den offentlige sikkerhed kræver, må disse hensyn særligt i det omfang, de skal begrunde en fravigelse af det grundlæggende princip om fri bevægelighed for personer, under alle omstændigheder fortolkes strengt, således at deres rækkevidde ikke ensidigt kan fastlægges af den enkelte medlemsstat uden kontrol fra Unionens institutioner (jf. bl.a. dom af 10.7.2008, sag C-33/07, Jipa, Sml. I, s. 5157, præmis 23, og domme af 17.11.2011, sag C-430/10, Gaydarov, Sml. I, s. 11637, præmis 32, og sag C-434/10, Aladzhov, Sml. I, s. 11659, præmis 34).

24. Med henblik på at afgøre, om lovovertrædelser som de af I. begåede kan henhøre under begrebet ”bydende nødvendig af hensyn til den offentlige sikkerhed”, skal følgende elementer tages i betragtning.

25. I henhold til artikel 83, stk. 1, TEUF hører seksuel udnyttelse af børn til de områder med kriminalitet af særlig grov karakter, der har en grænseoverskridende dimension, og med hensyn til hvilke der kan ske indgreb fra EU-lovgivers side.

26. Dette mål kommer til udtryk i første betragtning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/93, hvori det fremhæves, at seksuelt misbrug og seksuel udnyttelse af børn udgør alvorlige krænkelse af grundlæggende rettigheder, navnlig børns ret til den beskyttelse og omsorg, som er nødvendig for deres trivsel; jf. De Forenede Nationers konvention af 20. november 1989 om barnets rettigheder og Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

27. Alvoren af denne form for strafbare handlinger fremgår også af artikel 3 i direktiv 2011/93, som i stk. 4 bestemmer, at det at deltage i seksuelle aktiviteter med et barn, der endnu ikke har nået den seksuelle lavalder, skal straffes med fængsel med en maksimumsstraf på mindst fem år, mens det at deltage i sådanne aktiviteter, hvor en anerkendt position med hensyn til tillid, myndighed eller indflydelse i forhold til barnet misbruges, i henhold til samme artikels stk. 5, nr. i), skal straffes med fængsel med en maksimumsstraf på mindst otte år. Ifølge samme stk. 5, nr. iii), skal denne straf være på mindst ti år, hvis der gøres brug af tvang, magt eller trusler. I overensstemmelse med samme direktivs artikel 9, litra b) og g), skal det betragtes som skærpende omstændigheder, når lovovertrædelsen er begået af et af barnets familiemedlemmer, af en person, der bor sammen med barnet, eller af en person, der har misbrugt sin anerkendte position med hensyn til tillid eller myndighed, og den omstændighed, at lovovertrædelsen er begået med brug af grov vold, eller at barnet blev forvoldt alvorlig skade ved lovovertrædelsen.

28. Det følger heraf, at det er tilladt medlemsstaterne at anse strafbare handlinger som dem, der er opregnet i artikel 83, stk. 1, andet afsnit, TEUF, for at indebære et særligt alvorligt indgreb i en grundlæggende samfundsinteresse, der kan udgøre en direkte trussel mod befolkningens tryghed og fysiske sikkerhed og dermed være omfattet af begrebet ”bydende nødvendig af hensyn til den offentlige sikkerhed”, hvilket kan begrunde en udsendelsesforanstaltning i medfør af artikel 28, stk. 3, i direktiv 2004/38, på betingelse af, at sådanne strafbare handlinger er blevet begået på en måde, som er af særligt grov karakter, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve på grundlag af en individuel undersøgelse af den konkrete sag, der er indbragt for den.

29. Den forelæggende rets eventuelle konstatering af, at strafbare handlinger som dem, der er begået af I., henset til de værdier, der ligger til grund for retsordenen i den medlemsstat, hvor denne ret er beliggende, udgør en direkte trussel mod befolkningens tryghed og fysiske sikkerhed, skal ikke nødvendigvis føre til udsendelse af den pågældende.

30. I henhold til artikel 27, stk. 2, andet afsnit, i direktiv 2004/38 forudsætter enhver udsendelsesforanstaltning nemlig, at vedkommendes personlige adfærd udgør en reel og umiddelbar trussel mod en grundlæggende samfundsinteresse eller en grundlæggende interesse for værtsmedlemsstaten, hvilket i almindelighed er ensbetydende med, at vedkommende vil være tilbøjelig til fortsat at udvise denne adfærd i fremtiden.

...

33. På baggrund af det ovenstående skal spørgsmålet besvares med, at artikel 28, stk. 3, i direktiv 2004/38 skal fortolkes således, at det er tilladt medlemsstaterne at anse strafbare handlinger som dem, der er opregnet i artikel 83, stk. 1, andet afsnit, TEUF, for at indebære et særligt alvorligt indgreb i en grundlæggende samfundsinteresse, der kan udgøre en direkte trussel mod befolkningens tryghed og fysiske sikkerhed og dermed være omfattet af begrebet »bydende nødvendig af hensyn til den offentlige sikkerhed«, hvilket kan begrunde en udsendelsesforanstaltning i medfør af artikel 28, stk. 3, i direktiv 2004/38, på betingelse af, at sådanne strafbare handlinger er blevet begået på en måde, som er af særligt grov karakter, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve på grundlag af en individuel undersøgelse af den konkrete sag, der er indbragt for den.

34. Enhver udsendelsesforanstaltning forudsætter, at vedkommendes personlige adfærd udgør en reel og umiddelbar trussel mod en grundlæggende samfundsinteresse eller en grundlæggende interesse for værtsmedlemsstaten, hvilket i almindelighed er ensbetydende med, at vedkommende vil være tilbøjelig til fortsat at udvise denne adfærd i fremtiden. Værtsmedlemsstaten skal, før den træffer afgørelse om udsendelse, bl.a. tage hensyn til varigheden af den pågældendes ophold på værtsmedlemsstatens område, den pågældendes alder, helbredstilstand, familiemæssige og økonomiske situation samt sociale og kulturelle integration i denne medlemsstat og tilknytning til hjemlandet.”

Højesterets begrundelse og resultat

T er dømt for overtrædelse af straffelovens § 192 a, stk. 1, nr. 1, ved i tiden forud for den 18. september 2017 på sin bopæl uden politiets tilladelse og under særligt skærpende omstændigheder at have opbevaret to pistoler med tilhørende ammunition, som han på et tidspunkt forud for den 18. september 2017 overdrog til en bekendt, på hvis bopæl våbnene og ammunitionen blev fundet. T er endvidere dømt for overtrædelse af straffelovens § 245, stk. 1, ved i perioden primo 2011 til den 15. august 2017 gentagne gange at have udøvet vold med karakter af mishandling mod sin daværende ægtefælle. Straffen for disse forhold er fastsat til fængsel i 3 år og 3 måneder.

For Højesteret angår sagen spørgsmålet om udvisning.

Højesteret tiltræder, at der er hjemmel i udlændingelovens § 23, nr. 1, jf. § 22, nr. 6 og 8, til at udvise T. Da han er lettisk statsborger og dermed EU-statsborger, kan udvisning dog kun ske, hvis det vil være i overensstemmelse med de principper, der efter EU-reglerne gælder for begrænsning af retten til fri bevægelighed, jf. udlændingelovens § 26 b. Spørgsmålet er derfor, om udvisning vil være i strid med direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 (opholdsdirektivet).

Efter opholdsdirektivets artikel 27, stk. 2, 1. led, skal udvisning af en EU-statsborger være i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet og kan udelukkende begrundes i vedkommendes personlige adfærd. Den personlige adfærd skal udgøre en reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig trussel, der berører en grundlæggende samfundsinteresse, jf. artikel 27, stk. 2, 2. led. Denne grundbetingelse for at udvise en EU-statsborger er efter EU-Domstolens praksis i almindelighed ensbetydende med, at den pågældende person skal anses for at være tilbøjelig til fortsat at udvise en adfærd, der i fremtiden udgør en trussel af den nævnte karakter, jf. bl.a. EU-Domstolens dom af 22. maj 2012 i sag C-348/09 (P.I.), præmis 30.

Efter opholdsdirektivets artikel 28, stk. 3, litra a, er det tillige en betingelse for udvisning af en EU-statsborger, som har haft ophold i værtsmedlemsstaten i de 10 forudgående år, således som det er tilfældet for T vedkommende, at udvisning er bydende nødvendig af hensyn til den offentlige sikkerhed som fastlagt af medlemsstaten.

EU-Domstolen har fastslået, at udvisning på grundlag af artikel 28, stk. 3, er begrænset til ”ekstraordinære tilfælde”, og at begrebet ”bydende nødvendig af hensyn til den offentlige sikkerhed” ikke blot forudsætter eksistensen af en trussel mod den offentlige sikkerhed, men også, at en sådan trussel er endog særlig alvorlig, jf. P.I.-dommen præmis 19 og 20. Selv om der tilkommer medlemsstaterne en skønsmargin, må adgangen til at gøre undtagelse fra det grundlæggende princip om fri bevægelighed fortolkes strengt, jf. præmis 23. Det er i P.I.-dommen fastslået, at det er tilladt medlemsstaterne at anse strafbare handlinger som dem, der er opregnet i Traktaten om Den Europæiske Funktionsmåde (TEUF) artikel 83, stk. 1, andet afsnit, for at indebære et særligt alvorligt indgreb i en grundlæggende samfundsinteresse, der kan udgøre en direkte trussel mod befolkningens tryghed og fysiske sikkerhed og dermed være omfattet af begrebet ”bydende nødvendig af hensyn til den offentlige sikkerhed”. En betingelse herfor er, at sådanne handlinger er begået på en måde, som er af særlig grov karakter, hvilket hører under den nationale domstol at efterprøve i den konkrete sag, jf. i det hele præmis 28.

Den kriminalitet, T er dømt for, kan ikke anses for omfattet af TEUF artikel 83, stk. 1, andet afsnit. Højesteret finder imidlertid, at der efter ordlyden af artikel 28, stk. 3, litra a, sammenholdt med EU-Domstolens praksis ikke er grundlag for at fastslå, at det alene skulle være de kriminalitetsformer, som er nævnt i TEUF artikel 83, stk. 1, der kan begrunde udvisning efter

opholdsdirektivets artikel 28, stk. 3. Også andre former for kriminalitet, herunder overtrædelse af straffelovens § 192 a, der ikke har karakter af våbenhandel eller organiseret kriminalitet som nævnt i TEUF artikel 83, stk. 1, og overtrædelse af § 245, vil kunne have en sådan særlig grov karakter, at kriminaliteten er omfattet af begrebet ”bydende nødvendig af hensyn til den offentlige sikkerhed”.

T har som nævnt overtrådt straffelovens § 192 a ved at have besiddet to pistoler med tilhørende ammunition på sin bopæl og ved at have overdraget dem til opbevaring hos en bekendt. Efter bevisbedømmelsen og de i øvrigt foreliggende oplysninger må det lægges til grund, at våbnene i enkelte tilfælde har været anvendt til jagt og er forevist til bekendte på hans bopæl. Der er efter det fremkomne ikke grundlag for at fastslå, at våbnene er besiddet inden for et kriminelt miljø eller i øvrigt er blevet anskaffet med henblik på at begå anden form for kriminalitet end den ulovlige våbenbesiddelse.

Uanset at overtrædelsen af straffelovens § 192 a og den skete voldsudøvelse efter § 245, stk. 1, mod den daværende ægtefælle er udtryk for grov kriminalitet, finder Højesteret, at lovovertrædelserne ikke kan anses for at være begået på en måde, som er af særlig grov karakter, og som indebærer en direkte trussel mod befolkningens tryghed og fysiske sikkerhed. Som følge heraf finder Højesteret, at der ikke foreligger et sådant ekstraordinært tilfælde som omhandlet i opholdsdirektivets artikel 28, stk. 3, og at det således ikke kan anses for bydende nødvendigt af hensyn til den offentlige sikkerhed at udvise T, jf. opholdsdirektivets artikel 28, stk. 3, litra a.

Højesteret har herefter ikke anledning til at tage stilling til, om udvisning også ville være i strid med opholdsdirektivets artikel 27, stk. 2, 2. led, eller proportionalitetsprincippet i artikel 27 og 28.

Højesteret tiltræder på den anførte baggrund, at T er frifundet for påstanden om udvisning, jf. udlændingelovens § 26 b, og stadfæster derfor landsrettens dom.

Thi kendes for ret:

Landsrettens dom stadfæstes.

Statskassen skal betale sagens omkostninger for Højesteret.

DOM

afsagt den 15. november 2018 af Vestre Landsrets 15. afdeling (dommerne Olav D. Larsen, Peter Buhl og Henrik Gisløv (kst.) med domsmænd) i ankesag

V.L. S-1205-18

Anklagemyndigheden

mod

T

født den ...

(advokat Julia Jensen, Aalborg)

Retten i Hjørring har den 23. maj 2018 afsagt dom i 1. instans (rettens nr. JEA-753/2018).

Påstande

Tiltalte, T, har påstået frifindelse, subsidiært formildelse af straffen og frifindelse for påstanden om udvisning.

Anklagemyndigheden har påstået skærpelse af straffen og stadfæstelse af udvisningen.

Anklagemyndigheden har i relation til gengivelsen i byrettens dom af tiltalen i forhold 2-7 oplyst, at tiltalen – som i anklageskriftet for byretten – angår mishandling efter straffelovens § 245, stk. 1.

A har gentaget sit krav om en godtgørelse på 30.000 kr., jf. erstatningsansvarslovens § 26, stk. 3, og 19.500 kr. for svie og smerte.

Tiltalte har påstået frifindelse for kravet om godtgørelse og har bestridt kravene størrelsesmæssigt.

Supplerende oplysninger

I forbindelse med ankesagen er der udarbejdet en kriminalteknisk erklæring om muligheden for at påmontere lyddæmper på de fundne skydevåben. Der er endvidere fremlagt korrespondance med Erhvervsstyrelsen.

Det er oplyst, at tiltalte har været medlem af ... Pension siden 30. december 2006, og at der er indbetalt til pension siden december 2008.

... Kommune har oplyst, at tiltalte under varetægtsfængslingen har haft samvær med sine to døtre tre gange af en times varighed i august, september og oktober 2018.

Forklaringer

Tiltalte og vidnerne [medtiltalt under byretssagen], politiassistent X, Ø, Å, A, Z, H, J og C har for landsretten i det væsentlige forklaret som under henholdsvis hovedforhandlingen i byretten henholdsvis den indenretlige forklaring i Retten i Aalborg den 15. januar 2018. Endvidere har M afgivet forklaring.

Der er også for landsretten afspillet videoafhøring af B1.

Tiltalte har supplerende forklaret, at den mekaniker, han omtalte i byretten, er Æ.

Foreholdt afhøringsrapport af 16. august 2017 side 5, 1.-2. afsnit, har han forklaret, at han ikke til politiet forklarede, at han ville forhindre A i at begå selvmord, fordi det ville gøre det mere vanskeligt for hende at få børnene tilbage hurtigt. Der var også derfor, han ikke dengang fortalte om hendes misbrug.

Den dag, børnene blev fjernet, talte de om, at det kunne blive nødvendigt for A at anmelde ham for vold. De havde ikke en færdig plan. Tanken var, at det ville gøre det muligt for hende at få børnene tilbage. Foreholdt at A også før 2017 har fortalt lægefaglige personer om vold begået af ham, har han forklaret, at han ikke er enig i det, hun har fortalt.

På et tidspunkt i 2016 på ...vej ... vækkede A ham om morgenen og fortalte, hun havde købt en gave til ham. Han var ikke helt vågen. A virkede påvirket af noget. Han gik med hende nedenunder, hvor der var en prostitueret til stede, som A havde købt til ham. Han var ikke tilfreds med det og slog både en mand, der gik rundt udenfor og nok var den prostitueredes alfons, og den prostituerede. A sprang på ham bagfra, og han slog hende, måske med et knytnæveslag i ansigtet. Det fik hende ikke til at stoppe, og da han samtidig så B1 komme til stede, sparkede han A én gang og sagde, hun skulle forsvinde. Næste dag kunne A ikke huske episoden. Det er rigtigt, at han ikke tidligere har fortalt om denne episode til politiet eller i retten.

I påsken 2017 i huset var A helt vild og løb med en økse. Han tog armene om hende og lagde hende ned som i wrestling. Børnene var til stede. De gemte sig under bordpladen. Da han senere kom hjem, havde A sår i ansigtet. Hun havde også skåret sig på fødderne på nogle glasskår. Han så ikke, at hun fik mærker af det, han gjorde ved hende.

Han taler ikke længere med H. De talte ikke under fødselsdagen om, at han havde udsat A for vold. H kan godt have spurgt, hvad der foregik, men det drejede sig om de to mænd, der var oppe at slås. Han tror, at H og A har lavet en aftale om, hvad H skulle sige.

Han har ikke haft kontakt med [medtalt under byretssagen] efter retssagen bortset fra, at [medtalt under byretssagen] i oktober 2018 har skrevet og spurgt, om han kunne besøge ham. Han tror, at [medtalt under byretssagen] vil sige undskyld, fordi han har hørt, at alt er taget fra tiltalte. De har kendt hinanden i ca. 16 år og er gode venner. [Medtalt under byretssagen] viste ham på et tidspunkt to våben i en pose. Han ved ikke, om det er de samme våben, som dem politiet senere fandt hos [medtalt under byretssagen]. Han troede dengang, at det var lovlige våben. [Medtalt under byretssagen] tilbød også at sælge våben til ham, da han ville købe et jagtvåben til sin far. Han tror, at [medtalt under byretssagen] var vred på ham, og at det var derfor, han [medtalt under byretssagen] tænkte, at tiltalte alligevel ville få 20 års fængsel for det med A, og så kunne han lige så godt få dette med også.

Han er jæger og har nogle skydevåben i Letland. Den del til montering af et kikkertsigte, som A har afleveret til politiet, kan bruges til disse våben. Den er nok kommet til Danmark i forbindelse med, at han har taget noget værktøj med. Den kan også bruges til at montere en cykellygte på en cykel.

Under ransagningen i marts 2013 var han i chok over, at man mente, han havde våben. Han har spurgt C, hvorfor han sagde til politiet, at tiltalte havde våben, men han har ikke fået noget svar. C har ikke set en revolver eller en pistol i garagen på ...vej. C har slet ikke været i garagen, mens tiltalte var der.

Hans søn F anlagde en sag i Letland mod A og tiltalte, og tiltalte er blevet frifundet i den sag. Det var hans mor, der mødte for ham under sagen.

Han har ikke påført A mærker i 2013. A havde slåskampe med børnepasserne, hvilket kan have givet hende mærker. Han har som forklaret ved en lejlighed taget fat i hendes arm, hvilket kan have givet mærker.

Tiltalte har om sine personlige forhold supplerende forklaret, at han har samvær med sine døtre i arresten en time ad gangen. I starten var det hver måned, men nu er det hver 3. uge. Han har fortsat del i forældremyndigheden. Når han bliver løsladt, vil han kunne få mere samvær. Han taler dansk med pigerne. De har haft barnepiger fra Ukraine, Litauen og Letland. De ansatte i hans vikarbureau var fra Polen, Letland, Sverige og Danmark.

[Medtiltalt under byretssagen] har supplerende forklaret, at han har arbejdet sammen med tiltalte siden 2001-2002. Han har ikke haft kontakt med tiltalte siden byrettens dom ud over, at han skrev til tiltalte i arresten angående en besøgstilladelse. Han vil gerne se tiltalte i øjnene og fortælle, hvad dette har betydet for ham. Han mener ikke, at han har grund til at være bange for tiltalte.

Vedrørende våbnene kan han henholde sig til sin forklaring for byretten. Han ønsker fortsat ikke at udtale sig om, hvad han har fortalt til politiet, eller hvem han har modtaget våbnene af. Han har modtaget dem af en kammerat. Han kan ikke huske, hvor lang tid han havde haft våbnene liggende.

Han har ikke talt med tiltalte om at skaffe ham våben.

Politiassistent X har supplerende forklaret, at han mener, at [medtiltalt under byretssagen] forklarede, at han fandt våbnene i hyndeboksen. [Medtiltalt under byretssagen] talte positivt om tiltalte. Han tror, at [medtiltalt under byretssagen] forventede, at tiltalte i retten ville fortælle, at det var tiltaltes våben.

Ø har supplerende forklaret, at det er korrekt, at tiltalte har jagttegn i Letland. For at få jagttegn skal man bestå en teoretisk og en praktisk prøve samt have en lægeerklæring om bl.a. psykiske forhold og misbrug. Jagttegnet skal fornyes hvert femte år og blev sidst fornyet i 2013.

Han mødte A i julen 2012 i Letland. Han erfarede, at A godt kan lide at drikke. Hun blev meget grov og kom op at slås med sin mor.

Under episoden i 2017 tog tiltalte fat i A og førte hende op ad trappen. Han så ikke, om de var nede at ligge.

Han har ikke set tiltalte slå A, og han har heller ikke hørt det fra ham.

Å har supplerende forklaret, at hun talte med A første gang i november 2011, da A ringede til hende og præsenterede sig. Hun mødte hende første gang omkring jul/nytår 2011/2012 og derefter i påsken 2012. De havde en god kontakt. Den sidste gang, hun mødte A, var to måneder efter B1s fødsel som forklaret i byretten. A drak alkohol. Hun blev på et tidspunkt bedt om at finde et sted i Letland, A kunne blive behandlet mod misbrug af alkohol og stoffer.

A ringede til hende og fortalte, at tiltalte ville få 20 års fængsel. Hun truede hende også, og hun er bange for A. A har ringet til hende flere gange, bl.a. om natten.

M har forklaret, at hun er fra Letland, men har boet i Danmark siden juli 2013. Hun har kendt tiltalte, siden han var helt lille. I Danmark har hun haft kontakt med tiltalte hver dag. Det var ham, der hjalp hende med at finde arbejde hos H.

Tiltalte rejste til Danmark i 2002. Herefter var han kun i Letland i ferier og på helligdage. Han boede hos sin daværende kone, mens han var i Letland. Hun mener, at han fortsat er i Letland hvert år.

Hun passede B1 i Letland i tre måneder i 2013. Tiltalte kom fra Danmark sammen med en barnepige fra Letland, AA. Barnepigen var meget skræmt og nervøs. Hun så ud som om, hun var blevet slået. Ansigtet var hævet. Barnepigen fortalte, at A havde slået hende. Tiltalte var meget bekymret for at overlade B1 til A, der havde alkoholproblemer. A ringede ikke til hende i den periode, hun passede B1. Efter tre måneder hentede tiltalte og A B1. A gik allerede efter et kvarter og virkede ikke interesseret i B1. A havde ikke blå mærker, og hun virkede ikke bange eller trykket.

Hun og hendes mand kom privat hos tiltalte og A. A havde ikke blå mærker eller flækkede øjenbryn. Hun har heller ikke lagt mærke til, at A gik med solbriller eller rullekravetrøjer. Tiltalte og A lod til at have det godt sammen. A lugtede ikke af alkohol, men hun så nogle gange ”anderledes ud”.

Hun var med til tiltaltes fødselsdag i et sommerhus tæt ved havet i august 2013. H var også med. Hun observerede ikke nogen episoder mellem tiltalte og A, mens hun var der. Hun kørte tidligt, fordi hun skulle på arbejde næste morgen

kl. 5. H talte ikke om, at der havde været en episode mellem tiltalte og A. Efter fødselsdagen stoppede tiltalte og A med at besøge H og hans kone.

As mor har fortalt hende, at A havde smidt hende ud af huset i A var bl.a. utilfreds med, at moderens vidneforklaring ikke havde været god nok.

Den 18. august 2017 ringede A til hende og fortalte, at hun havde gjort alt for, at tiltalte skulle være i fængsel i mindst 20 år.

A har også sendt hende en sms, hvor hun oplyser, at hun har videooptagelser af hende og tiltalte, der har sex sammen. Det har de imidlertid ikke haft. Hun tror, at A gjorde det for at skræmme hende.

A har supplerende forklaret vedrørende forhold 1, at hun ikke ved, hvad den del, hun afleverede til politiet, skulle bruges til. Tiltalte fortalte hende, at de våben, han havde, havde en lyddæmper. Hun tror, at den blev skruet på. Våbnet var mørkt, men hun har svært ved at beskrive det. Det blev opbevaret under taget. Hun viste stedet til politiet i 2017. Hun har set ham gå derop. Hun ved ikke, om tiltalte havde flere våben. Efter tvangsfjernelsen af børnene sagde tiltalte samme aften, at han havde sørget for at skaffe våbnene væk.

Den mekaniker der fortalte, at tiltaltes våben lå hos [medtiltalt under byretssagen], hedder Æ. Hun har haft telefonisk kontakt med Æ efter, han er flyttet tilbage til Letland i 2017.

Hun var vedrørende forhold 2-7 forklaret, at hun og tiltalte blev gift den 27. april 2012. Julen, før de blev gift, var der den første større voldelige episode. Hun forestillede sig ikke, at det ville ske igen. Der var kun en voldsepisode, mens hun var gravid med B1. Det var to dage før fødslen. Volden fortsatte efter, at B1

var kommet til Letland. Det skete 2-3 gange om måneden, og de 6 måneder var rigtig hårde.

Det er rigtigt, at hun købte en prostitueret til tiltalte. Han bakkede ud og sagde, at det ville han ikke have. Der skete ikke noget voldeligt i den forbindelse. Der skete ikke andet, end at den prostituerede gik igen.

Skaderne opstået i forbindelse med julen 2016 er opstået på samme måde som de andre gange. Tiltalte havde fri fra arbejde flere dage og var konstant på druk.

Tiltalte har ikke afværget et selvmordsforsøg, hvor hun skulle have forsøgt at hoppe ned fra en mur. Det er fantasi. Hun har heller ikke fået blå mærker ved at lege med deres hund.

Tiltalte havde nogle meget vilde reaktioner, og hun vidste ikke, hvad hun kunne forvente. Efter møderne på kommunen stod det klart for hende, at tiltalte ikke ville tage på kurser eller gøre andet for at ændre sig. Hun anmeldte tiltalte, fordi hun var bange for tiltalte og af hensyn til børnene. De har ikke aftalt, at hun skulle anmelde tiltalte for vold for hurtigere at få børnene hjem igen. Tværtimod rådede hendes advokat hende til at vente med at anmelde volden, indtil hun havde fået børnene hjem igen.

Det er hende, der har mailet billeder af fotos af hende til sin mor. De er sendt de dage, de er optaget. Skaderne er alle følger af vold begået af tiltalte.

Hun har ikke fået skaderne, fordi hun er faldet. Hun kan selvfølgelig have fået små blå mærker ved at støde ind i noget.

Hun har genoptaget kontakten med C. De har ikke et forhold til hinanden.

Børnene er stadig fjernet fra hjemmet. De er hjemme hos hende hver anden weekend og i ferier og til højtider.

Hun har ikke haft et misbrug af hash, men hun har engang imellem røget hash om aftenen for at kunne sove. Hun har heller ikke haft noget misbrug af stoffer eller af alkohol.

Æ, nogle af tiltaltes ansatte, en tidligere udlejer og barnepiger, der har boet hos dem, har set tiltalte slå hende.

Hun har sms'et til M, at hun ved, at M havde forsøgt at få sex med tiltalte, og at hun ville fortælle det til hendes mand. Hun opfattede det som et svigt af en, hun betragtede som sin veninde.

Hun sygemeldte sig ikke, fordi hun var medarbejdende hustru og derfor ikke skulle melde sig syg. Hun har ikke fysiske men. Psykisk er hun kommet ud af det og har det i dag godt nok. Hun har fået et lederarbejde.

Z har supplerende forklaret, at kvinden var fyldt med blå mærker, både nye og gamle mærker. Kvinden lå under dynen og græd. Hun var ked af det, fordi hun savnede sit barn.

H har supplerende forklaret, at det var A, han hørte skrig. Hun var den eneste kvinde.

J har supplerende forklaret, at hun kun har passet B2, ikke B1.

C har i relation til gengivelsen af forklaringen i byrettens dom forklaret, at han forklarede, at begge røverne fra røveriet i 2012 så mørklødede ud. Han forklarede endvidere, at politimanden antydede, at vidnet kunne være interesseret i A, ikke at de havde et forhold.

Han har supplerende forklaret, at A ikke er den selvdestruktive type. Når han har konfronteret tiltalte med As skader, har tiltalte sagt, at hun var faldet og gået ind i noget. Hun havde ikke blå mærker, før hun blev gift med tiltalte.

Han og A genoptog forbindelsen, da hun gik fra tiltalte, men de har nu afsluttet venskabet igen.

A har også fortalt, at pistolen har været gravet ned, og at der var en lyddæmper til pistolen. Tiltalte og A boede dengang, i 2013, på ...vej. Tiltalte fortalte om en rigtig pistol og om jagtvåben i Letland.

Landsrettens begrundelse og resultat

Skyldspørgsmålet

Landsretten er enig med byretten i, at det er bevist, at tiltalte har opbevaret og overdraget to skydevåben med ammunition som nærmere beskrevet i forhold 1. Landsretten har lagt vægt på de omstændigheder, som byretten har fremhævet, samt på forklaringen afgivet af C.

Det tiltrædes, at der foreligger særligt skærpende omstændigheder, jf. straffelovens § 192 a. Landsretten har herved lagt vægt på våbnenes karakter og antal, at de blev opbevaret sammen med ammunition, at de er blevet overdraget til en anden person, og at det efter forklaringerne må lægges til grund, at tiltalte

tidligere i Danmark har anvendt og forevist håndskydevåben. Det tiltrædes således, at tiltalte er fundet skyldig i forhold 1.

Af de grunde, som byretten har anført, tiltrædes det endvidere, at det er bevist, at tiltalte som beskrevet i forhold 2-7 gentagne gange har udøvet vold mod A, og at volden efter en samlet bedømmelse har haft karakter af mishandling. Der er dog ikke bevist, at volden er udøvet med en hyppighed af i hvert fald en gang om måneden i hele perioden.

Det tiltrædes herefter, at tiltalte er fundet skyldig i forhold 2-7.

Strafudmåling

Af de grunde, som byretten har anført, er straffen passende fastsat.

Udvisning

Der er hjemmel til at udvise tiltalte med indrejseforbud for bestandig i udlændingelovens § 23, nr. 1, jf. § 22, nr. 6 og nr. 8, jf. § 32, stk. 2, nr. 5.

Det skal herefter vurderes, om udvisning er i strid med EU-opholdsdirektivet, jf. udlændingelovens § 26 b.

Det lægges det til grund, at tiltalte i 2010 fik registreringsbevis og blev tilmeldt folkeregistret, men at han har opholdt sig lovligt og haft arbejde i Danmark i hvert fald siden 2006.

Efter EU-opholdsdirektivets artikel 28, stk. 3, litra a, må der ikke træffes afgørelse om udsendelse af en unionsborger, der har haft ophold i værtsmedlemsstaten i de forudgående 10 år, medmindre afgørelsen er bydende nødvendig af hensyn til den offentlige sikkerhed som fastlagt af medlemsstaten. Landsretten finder, at udvisning af tiltalte ikke er bydende nødvendig af hensyn til den offentlige sikkerhed og derfor vil være i strid med artikel 28, stk. 3, litra a. Landsretten ophæver derfor dommens bestemmelse om udvisning.

De juridiske dommere finder ikke grundlag for at ændre dommens afgørelse om godtgørelse efter erstatningsansvarslovens § 26, stk. 3, på 20.000 kr. Efter de foreliggende oplysninger tages kravet om godtgørelse for svie og smerte ikke under påkendelse, og dommens bestemmelse herom udgår.

Med de anførte ændringer stadfæster landsretten dommen.

Tiltalte har fortsat været frihedsberøvet under anken.

Thi kendes for ret:

Byrettens dom stadfæstes med de ændringer, at bestemmelsen om udvisning udgår, og at godtgørelsesbeløbet nedsættes til 20.000 kr.

Statskassen skal betale sagens omkostninger for landsretten.

Godtgørelsen skal betales inden 14 dage.

Udskrift af dombogen

D O M

afsagt den 23. maj 2018

Rettens nr. JEA-753/2018

Politiets nr. 5100-73241-00510-17

Anklagemyndigheden

mod

T2

født den ...

og

T

født den ...

Der har medvirket domsmænd ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 15. februar 2018.

T2 og T er tiltalt for overtrædelse af

1.

T

straffelovens § 192a, ved i tiden forud for den 18. september 2017 på bopælen ..., uden politiets tilladelse og under særligt skærpende omstændigheder, at have opbevaret en Smit & Wesson revolver cal. 38, med tilhørende 26. stk. skarpe patroner og en Colt Automatic pistol cal. 45, ligeledes med tilhørende 95, stk. skarpe patroner, som han på et ukendt tidspunkt forud for den 18. september 2017 overdrog til T2, hvor våbnene og ammunitionen blev fundet.

2 - 7.

T

straffelovens § 245, stk. 1, ved fra primo 2011 til den 15. august 2017 på forskellige lokaliteter, herunder ..., gentagne gange at have spyttet på, slået, herunder med talrige knytnæveslag, samt sparket, herunder med sikkerhedssko, A i ansigtet, på hovedet og på kroppen, alt med adskillige skader og mærker til følge.

8.

T

færdselslovens § 118, jf. § 4, stk. 1, § 56, stk. 1, samt § 65, stk. 1 ved den 8. april 2017 ca. kl. 17.00 at have ført personbilen med reg.nr. ... ad Nordjyske Motorvej med mindst 134 km/t, selv om det ved færdselstavle er angivet, at hastigheden ikke må overstige 110 km/t., og uagtet at han ikke havde gyldigt dansk kørekort, samt ved ikke at oplyse, hvem der førte ovennævnte køretøj på nævnte tid og sted, selvom politiet havde anmodet ham herom gentagne gange.

9.

...

10.

...

11.

...

12.

T

straffelovens § 181, stk. 2, ved den 7. juni 2015 ca. kl. 01.45 at have sat ild til ejendommen på ..., med forsæt til at besvige brandforsikringen, idet der skete skade på fast ejendom for ca. 356.755,14 kr. og på løsøre for ca. 64.625,00 kr.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt endelig påstand om, at tiltalte T i forhold 8 kun findes skyldig i overtrædelse af færdselslovens § 4, stk. 1, ved at kørt for hurtigt som beskrevet, men frifindes for de øvrige tiltalepunkter i dette forhold.

Anklagemyndigheden har i øvrigt påstået de tiltalte dømt i overensstemmelse med tiltalen og idømt ubetinget fængselsstraf.

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om konfiskation af en Smit & Wesson revolver cal. 38, med tilhørende 26 stk. skarpe patroner (forhold 1 og 9), en Colt Automatic pistol cal. 45, med tilhørende 95 stk. skarpe patroner (forhold 1 og 9), et signalvåben samt 5 stk. løsskudsammunition (forhold 10) og 1 gram skunk (forhold 11). Vedrørende revolveren og pistolen, begge med tilhørende patroner, rettes konfiskationspåstanden mod begge de tiltalte, jf. straffelovens § 75, stk. 2. Vedrørende de øvrige effekter rettes konfiskationspåstanden mod tiltalte T2, jf. straffelovens § 75, stk. 2.

Anklagemyndigheden har over for tiltalte T nedlagt påstand om udvisning med indrejseforbud for bestandig i medfør af udlændingelovens § 23, nr. 1, jf. § 22, nr. 6, og nr. 8, jf. § 32, stk. 2, nr. 5.

Anklagemyndigheden har for Topdanmark Forsikring A/S nedlagt påstand om erstatning med 356.755,14 kr. og 64.625 kr. hos tiltalte T vedrørende forhold 12.

...

T har nægtet sig skyldig i alle forholdene. T har påstået frifindelse for udvisningspåstanden. T har bestridt erstatningskravene fra Topdanmark Forsikring A/S både for så vidt angår pligt og størrelse. T har ikke bemærkninger til konfiskationspåstanden.

A har ved sin beskikkede bistandsadvokat nedlagt påstand om godtgørelse for tort med 30.000 kr. og godtgørelse for svie og smerte med 19.500 kr. hos T vedrørende forhold 2-7.

T har bestridt kravene både for så vidt angår pligt og størrelse.

Forklaringer

T2 har vedrørende forhold 2-7 forklaret, at han har arbejdet sammen med T i 10 år, blandt andet i firmaet F. T2 er smed, og T er svejser, og som sådan arbejder de indimellem sammen på de steder, de bliver sendt ud. De har ikke set så meget til hinanden privat. Sidst, de så hinanden privat, var i forbindelse med, at T og A fik tvangsfjernet deres børn. Det var T og A, der kontaktede T2, og T og A kom på besøg hos T2 og hans kone i Både T og A var oprørte over deres situation vedrørende børnene. T2 talte på daværende tidspunkt ikke med A om, om der var sket noget med hende. Først da T blev varetægtsfængslet, kontaktede hun T2 og fortalte, at hun var blevet slået af T. Hun sagde, at hun var blevet slået

gennem mange år, tisset og skidt på. A var interesseret i, at Ts firma skulle køre videre, og det ville T2 gerne hjælpe med. Firmaet var et udlejningsfirma, hvor de lejede folk ud til forskelligt arbejde. A var bogholder i firmaet og tog sig af de praktiske ting, mens T tog sig af folkene og fik dem til rette, hvor de skulle arbejde. T2 har besøgt T en eller to gange i ..., mens T og A har været hjemme ved T2 en enkelt gang. T2 havde ingen mistanke om, at der var noget galt i Ts og As forhold.

T2 mener ikke, at han og hans kæreste har talt om, at A brugte meget makeup. Mange østeruropæiske kvinder gør meget ud af deres udseende, og det gjorde A også.

Foreholdt, at T2 ifølge politirapport af 14. november 2017 (side 845) den 13. november 2017 skulle have forklaret til politiet, at han og hans kæreste havde talt om, om det var for at skjule blå mærker, at A altid havde så meget makeup og foundation på, har T2 forklaret, at han ikke husker, om han ordret har sagt sådan til politiet. Hans kæreste har alene mødt A en enkelt gang.

T2 har hovedsageligt haft noget med T at gøre i forbindelse med arbejde. Han har altid godt kunne lide T og A, og derfor har han forsøgt at hjælpe dem i forhold til deres firma ved blandt andet at finde boliger til de folk, der var ansat i firmaet. T og A var rigtig gode til deres arbejde.

...

Foreholdt, at T2 ifølge politirapport af 14. november 2017 (side 844) den 13. november 2017 skulle have forklaret til politiet, at det var T, der, 2 - 3 uger før tiltalte blev anholdt, havde lagt våbnene og ammunitionen i en hyndekiste på T2s bopæl, at T efter afleveringen spurgte T2, om han ville gemme effekterne, fordi T ikke kunne have dem hjemme i ..., hvorefter T2 var gået med til at holde våbnene for T indtil videre, og at T havde fortalt, at han brugte handsker, når han havde med våbnene at gøre, har T2 forklaret, at han ikke ønsker at svare på, om han har forklaret sådan til politiet.

T2 har forklaret, at det er hans bopæl ..., der ses på billedet side 848, og at han har sådan en hyndeboks, som ses på billedet side 849.

T2 har yderligere forklaret, at han fik våbnene og ammunitionen i en pose, som han lagde i bunden af sit klædeskab. Han mener, at våbnene kom i to poser, der lå inden i hinanden, og de blev begge lagt i klædeskabet. Han fandt hurtigt ud af, at der var skydevåben og ammunition i poserne. Han vidste ikke, om ammunitionen passede til våbnene.

...

Adspurgt af advokat Julia Jensen har T2 om forhold 2-7 forklaret, at han og hans kone havde besøg af T og A en enkelt gang, efter Ts og As børn var blevet fjernet fra hjemmet. T2 husker ikke hvor lang tid, der var gået, efter børnene var blevet fjernet, da de havde besøg. T og A fortalte, at der var kommet en del politi til deres bopæl, men de nævnte ikke, om politiet havde taget A med ved samme lejlighed. T2 mener ikke, at han anbefalede A at tage til ...Sygehus for at blive undersøgt for skader.

T har vedrørende forhold 2-7 forklaret, at han mødte A via Internettet, men husker ikke præcist datoen. Han tror, at det var i slutningen af 2010. A blev gravid et års tid efter. A var afhængig af narkotika og alkohol, men når hun ikke var fuld eller på stoffer, var alt godt. T tager ikke stoffer, men drikker til fester på almindelig vis. Han drikker sig aldrig så fuld, at han ikke kan huske noget, fordi han skal tage sig af sin familie og børn. T og A skændtes ligesom mange andre mennesker om hverdagsting, men han har aldrig slået A. T kender en hollandsk landmand, der hedder noget i retningen af H. Han husker ikke efternavnet. T ser ham ikke mere og ved ikke, hvornår de sidst så hinanden. Han husker, at H var med til tiltaltes fødselsdag for ca. 5 år siden. Det kan godt passe, at det var den 12. august 2013. T havde lejet et sommerhus, hvor de holdt festen. Han tror, at det var i Til festen var der et slagsmål mellem to danskere, hvoraf den ene var en af tiltaltes gamle bekendte fra ..., T tror, at den anden hed Ts kusine M arbejdede hos H og T har derfor været hos H nogle gange. T tror ikke, at der skete noget med A den dag, men hun var meget fuld. As mor var også til festen og hjalp med det praktiske.

Når T ikke var hjemme, drak A og røg hash. Det var ikke så slemt med As misbrug i starten af deres forhold. A begyndte at drikke, da T begyndte at arbejde i længere tid ad gangen. Hun ringede ofte til ham og sagde "undskyld jeg er fuld". A har altid, mere eller mindre, haft problemer med alkohol og stoffer, også før de mødte hinanden. Han har ikke talt med så mange omkring det, udover As mor, og de har sammen forsøgt at finde en løsning på problemet.

T og A skulle til et møde hos kommunen i sommeren 2017. Der var ikke problemer med at komme til tiden, og de kom aldrig for sent. De havde ikke nogen uoverensstemmelser undervejs til kommunen. Der var kun 2 km dertil.

Han mener ikke, at skaderne på As arm, der ses på billedet side 151, stammer fra den dag, hvor de skulle til møde på kommunen. Han mener, at de stammer fra den 12. eller 13. august 2017, hvor A var meget påvirket af alkohol. Hun ville begå selvmord, idet hun forsøgte at springe ned fra en 4,5 meter høj mur i haven. Muren er på den ene side i niveau med haven, men på den anden side er der 4,5

meter ned. T forhindrede det, idet han greb fat i As arm, og hun kan derved have fået de blå mærker. Efter børnene blev fjernet, var A meget ulykkelig, og hun tog skylden på sig. T var nervøs for As tilstand og forsøgte at passe på hende.

T har ikke taget As tandprotese ud. Der var en episode, hvor hun kastede op, og protesen faldt ud, hvilket hun gav ham skylden for.

T slog ikke A under graviditeten med B1 i 2012. A er fuldstændig ligeglad med børnene, og derfor havde de altid en børnepasser i huset. Han ved ikke, hvorfor A ville lyve omkring volden. Det må hun selv svare på. Hun har et misbrug og har brug for penge. A talte åbent omkring, hvor dårligt hun havde haft det, inden hun mødte T. Han tror, at det var As ønske at stjæle alt fra T og derefter flygte fra landet. Hun har prøvet på at stjæle 1/2 mio. kr. fra ham.

Kort før tvangsfjernelsen var T en dag på arbejde i ..., da mekanikeren ringede og sagde, at han skulle komme hjem. Han skyndte sig hjem og konstaterede, at politiet og nogle fra kommunen var i deres hjem. De fortalte, at As promise var på 1,7. Børnene var vågne. Der var kaos i huset med flasker under bordet. As øjenbryn var flækket. Personen fra kommunen fortalte, at de var nødt til at fjerne børnene. T sagde til dem, at han ikke var afhængig af alkohol, og at han gerne ville have, at børnene blev. Det fik de lov til. Da politiet og personerne fra kommunen var kørt, lagde han begge piger i seng. Han satte sig med A for at tale med hende. Hun råbte og skreg. Han tror, at telefonen var tændt for at optage deres samtale. Dagen efter fik T og A besked fra kommunen om, at de skulle komme til et møde. Til mødet tolkede A for T. Kommunen sagde, at T skulle blive hjemme fra arbejde i nogle dage for at tage sig af børnene. Kommunen kom på hjemmebesøg nogle dage efter for at se, hvordan det gik. Mens de var der, ringede T2 til T og fortalte, at de havde meget arbejde i ..., og at det derfor ville være godt, hvis T kunne komme på arbejde dagen efter. T talte med sagsbehandleren fra kommunen herom, og sagsbehandleren sagde god for, at han tog på arbejde dagen efter. Mens han var på arbejde, ringede A omkring kl. 16.00 og skreg i telefonen. Hun sagde, at politiet og en sagsbehandler fra kommunen var hjemme hos dem. T skyndte sig hjem. Han forsøgte at ringe til A på vejen hjem, men hendes telefon var slukket. Da han kom hjem, var hun ikke hjemme. Han troede, at hun måske var på kommunen og kørte derfor derud. På parkeringspladsen foran kommunen så han to medarbejdere fra kommunen, der stod og røg. Det var de samme, som havde været hjemme hos dem. Da de så ham, efterlod de alle deres ting og løb hurtigt ind i bygningen. Han steg ud af bilen og gik over til deres ting. Han forstod ikke, hvorfor de løb. Han samlede tingene op, så de ikke skulle blive stjålet. Han kørte derefter hjem. På vejen hjem talte han med politiet i telefonen, og han blev bedt om at tage tilbage til kommunen med tingene. Ved kommunen stod der nu to politimænd, der sagde, at han ikke skulle nærme sig kommunemedarbejderne. T spurgte, hvor hans

børn var. Han fik at vide, at kommunen havde fjernet dem, og at hans kone var blevet anholdt. Han gik i chok.

Adspurgt af sin forsvarer har T forklaret, at han i april 2013 rejste hjem til Letland med B1. Han havde fået trusler på sit eget og B1s liv. Han vil ikke udtale sig om, hvem der fremsatte truslerne. Det var ikke A. Han tog derfor en hurtig beslutning og kørte tidligt en morgen mod Letland uden sit pas, som var blevet stjålet. Han havde B1s barnepasser med. Hun hed også AA. B1 var omkring 8 måneder på daværende tidspunkt. A, Ts kone, drak rigtig meget på det tidspunkt. Han ved ikke, hvor hun opholdt sig den dag, men hun var ikke hjemme. Han tror, at hun var ved C, men ved ikke, hvad hun lavede der. C er As ven. C har en russisk kone, der hedder Q og hende kunne A tale med. T er ikke længere venner med C, fordi C engang i 2012 bestilte nogle varer i Ts firmanavn, uden Ts samtykke. T skulle betale herfor. A blev også uvenner med C, og de havde begge ikke kontakt med C i et stykke tid. Når A drak sig fuld, havde hun en tendens til at forlade hjemmet.

Han rejste til Letland med B1 uden A, fordi hun ikke var hjemme den dag. Hun var hos C.

Han har sendt mange billeder til As mor. Det var både søde billeder af A og børnene, men også billeder af A med skader. Billedet, han sendte i april 2017, hvor A har en blå arm, var blot et af mange. Han sendte billederne for at få As mor til at hjælpe med at få A i behandling. Han sendte ikke så mange billeder, hvorpå A var skadet. As skader kom enten ved fald på scooter, fald i hjemmet eller slagsmål med barnepasseren. Han sendte billeder til As mor i perioden fra 2013-2017. A og hendes mor havde ingen kontakt, inden A mødte T, men han fik dem til at genskabe kontakten. Han ville have As mor til at hjælpe med få A i behandling i Letland. Han husker ikke, hvornår han tog billedet, men det var på et tidspunkt, hvor A var faldet på sin scooter og derved kommet til skade. Når hun var fuld, faldt hun ofte. Det er ca. 5 år siden. Der har været en del skader, og han husker derfor ikke de enkelte episoder præcist.

T kom retur fra Letland efter højst 4 dage. Da han kom hjem midt om natten, blev han skræmt, da han kom ind i huset. Der lugtede forfærdeligt, og der var fyldt med flasker. Han fandt A bevidstløs i soveværelset og fandt ud af, at hun havde taget nogle piller i et forsøg på at begå selvmord. Han ringede til politiet og ambulancen. Lægen tilså hende og vurderede, at hun skulle på sygehuset. T bar hende ud. Så vidt T husker, havde A et blå mærke på armen og kradsemærker på en af siderne. Han kørte bag efter ambulancen til hospitalet. Han var hos hende i den tid, hun var indlagt på hospitalet, men husker ikke hvor mange dage, det var. Han husker ikke, om personalet på hospitalet spurgte ham om, hvor As blå mærker kom fra, men A nævnte det selv, da hun vågnede. Han

nævnte for dem, at det var 2. gang, hun havde forsøgt selvmord. Han var glad for, at A ikke var død.

De har haft mange børnepassere i hjemmet – i hvert fald mere end 8. Det var småting, der gjorde, at A smed dem ud, for eksempel at der ikke var salt nok i frikadellerne. Der har været episoder, hvor A har slået børnepasserne, men T ønsker ikke at fortælle om det. De skiftede også tit dagplejer. Der var en episode, hvor A afleverede B2 og blev i dagplejen i et stykke tid for at se, hvordan det gik. Det var hos en dagplejer, hvor både mand og kone var dagplejer. En af de andre børn havde en løbende næse. A spurgte dagplejeren, hvor hun ikke tørrede barnets næse, og herved opstod der en konflikt mellem A og dagplejeren. Det var meget små ting, der gjorde, at dagplejerne blev skiftet ud. A kørte kun børnene afsted om morgenen, når hun var ædru.

T kender As eksmand, D. Hun har en søn med ham, der hedder E. E boede hos A og T i perioder i 2013 og 2014, hvor hans far var i fængsel. Bedsteforældrene passede E i ferieperioderne, og han var hos T og A i skoleperioderne. Da D blev løsladt, ville E gerne hjem til sin far at bo, og det kom han. Derefter har T alene set E én gang, og det var til Es konfirmation. T ønsker ikke at tale om, om A og D havde samarbejdsvanskeligheder. T vil heller ikke udtale sig om, hvorfor D kom i fængsel, men han ved, at det havde noget at gøre med A. D og A blev skilt på grund heraf. D har hentet E et par gange hos T og A. T vil ikke udtale sig om sit forhold til D.

T har en søn, der hedder F. Han bliver snart 18 år. Han boede hos T og A, da han var 10-12 år gammel, omkring 2012. Han boede hos dem i hvert fald 1 år. A var voldelig mod F, og derfor flyttede han til Letland. Han tog afsted uden at sige noget til T. T vil helst ikke tale om det. T ville gerne beskytte A i den situation og holdt derfor desværre hånden over hende. Han føler, at han skylder sin søn en kæmpe undskyldning.

A og T talte om, at hvis det blev sagt, at der var vold i hjemmet, og T blev anholdt, ville A have mulighed for at få børnene tilbage hurtigere. Hun havde vist lægen sine blå mærker. Hvis ikke de fik børnene tilbage den 18. august 2017, ville hun anmelde T for vold. I arresten fornemmede T, at der var noget galt. Han bad politiet hæve nogle penge fra sin konto og kunne på kvitteringen se, at der manglede nogle penge på kontoen. Der manglede 30-40.000 kr. Tre dage efter kom A på besøg i arresten for at give T 10.000 kr., som hun havde hævet fra Ts konto. Han har en kvittering herfor. Hun afleverede også tøj til ham. I brevene forsøgte han at berolige hende, fordi hun havde svært ved at være væk fra børnene. Han ved ikke, om det er As skyld, at han nu sidder i fængsel.

A blev løsladt om aftenen ved 20.00-tiden den dag, hvor børnene var blevet fjernet, og T hentede hende i ... ved arresten. A viste tiltalte nogle blå mærker og fortalte, at hun havde fået dem i tumulten med kommunen og politiet i forbindelse med, at børnene blev fjernet. A sagde, at det var Ts skyld, at børnene var blevet fjernet, fordi han altid var på arbejde. Han var i chok, og han ringede derfor til T2. T2 og T er venner. T2 har hjulpet T mange gange i forhold til arbejde og med andre ting. T følte ikke, at der var andre, han kunne ringe til. T og A kørte op og besøgte T2 og hans kone samme aften. A græd rigtig meget. T2 så As blå mærker og nævnte, at de skulle tage på ... Sygehus for at få det dokumenteret. T og A kørte på sygehuset omkring kl. 23.00, hvor A forklarede, hvad der var sket med hende. Lægen kiggede på hende på afstand, gav hende to Panodiler og bad hende tage hjem. T ved ikke, om der blev optaget rapport på sygehuset. Det hele foregik på dansk, og A oversatte ikke. De vidner, der har sagt noget om, at A er blevet slået, har aldrig været i Ts hjem. I de fleste tilfælde har han kun talt med dem, hvor A har fungeret som tolk.

T blev opmærksom på, at A sammen med sin onkel havde stjålet alt fra Ts værksted og solgt det, mens T sad i fængsel. T og A var skilt, da han blev anholdt. De blev skilt i juni måned 2017.

Ts firma hed F2. Det var et vikarbureau, hvor de udlejede folk til svejsning. Firmaet ophørte i marts 2017, hvilket T ikke var vidende om. Han vidste derfor ikke, at firmaet var lukket i sommeren 2017. Han fik først kendskab hertil i oktober måned, hvor han sad i arresten. Firmaet havde et tilgodehavende hos F3 i ... for noget arbejde, tiltalte havde udført for dem. Han deltog selv i alt det arbejde, der blev udført i firmaet. T og direktøren hos F3 blev enige om, at det udførte arbejde havde en værdi af 500.000 kr. A sendte en faktura til F3, men de har endnu ikke betalt regningen. T blev mistænksom og bad sin advokat tjekke kontonummeret på fakturaen. Advokaten oplyste ham om, at kontonummeret ikke var Ts, men As. F3 oplyste T, at de ikke havde betalt fakturaen, da de var blevet mistænksomme over det ændrede kontonummer. De 500.000 kr. står i banken. T kan ikke røre dem, da A gør krav på dem. De skal i retten herom.

På et tidspunkt i 2017 fik han en advokat til at hjælpe sig med at lave et ApS til A. Selskabet hed F ApS. Selskabet blev oprettet, fordi T og A besluttede, at T skulle leje sine medarbejdere i As firma. Der var en økonomisk fordel herved. As første regning til T lød på 300.000 kr. til betaling af løn til medarbejderne.

T og A har ikke fået lavet en bodeling, efter de er blevet skilt, men A har nu bedt om bodeling. T er mødt i retten herom via video fra arresten engang i 2018. A mødte personligt op. A gjorde krav på det hele. T havde ikke problemer med at snakke med A i retten. Det viser sig, at A bor i Ts hjem, hvor hun har boet hele

tiden, mens han har været i arresten. Hun betaler ikke noget for at bo der. Det er Ts mor og kusine, der betaler for huset.

T og A var gået fra hinanden og blevet skilt, inden børnene blev fjernet, men kun på papiret. Reelt var de stadig sammen som par.

Foreholdt side 74 - foto 3, har T forklaret, at mærkerne i bordpladen kom, da han var i ... i påsken 2017. Hjemme hos dem var A, Ts bror og Ts mekaniker, der boede hjemme hos dem. Hans bror er politimand og var på besøg for første gang. Han er fra Letland. Ts bror ringede til T midt om natten. Broren var meget bekymret, da A var meget fuld, og hun var i gang med at smide ting ud af vinduet. Mekanikeren fortalte, at hun havde sparket ham i ansigtet. A smed broren og mekanikeren ud af huset. Broren var i chok. A fremsatte trusler om, at hvis de ikke gik væk fra huset, ville der komme nogen og gøre noget mod dem. Efter samtalen skyndte T sig hjem. Da han kom hjem, så han A i stueetagen, og der var ting over det hele. A var næsten nøgen. Hendes fod blødte, fordi hun havde trådt på nogle glasskår. T spurgte hende, hvor børnene var, men hun var ligeglad. Han fandt børnene under et bord på 1. salen. A gik med ovenpå, og hun havde en kødøkse i hånden. Hun begyndte at hakke i bordpladen. Han tog øksen fra hende og krammede hende for at få hende ned på gulvet. Desværre så børnene det hele, og de græd. T sagde til dem, at mor havde det dårligt. Han hjalp hende med at komme op igen, hvorefter han hjalp A og børnene i seng. Derefter gik T, broren og mekanikeren i gang med at rydde op. Dagen efter kunne A ikke huske noget af det, der var sket, og hun sagde undskyld til alle. T ved ikke, om A fik nogle skader, da han tog øksen fra hende og lagde hende ned på gulvet. Der var lidt blod på hendes skjorte, og hendes fod blødte.

A blev skilt fra D, fordi det ikke gik så godt mellem dem. A fortalte, at D slog hende hårdt, engang de var på ferie i Tyrkiet, og at hun var indlagt på hospitalet i Tyrkiet. Hun var fuld under dette slagsmål. En af hendes tænder blev slået løs ved slagsmålet, og hun havde en sort tand, da T mødte hende. Hun fik efterfølgende sat implantat i. Han mener, at D havde et polititilhold mod A. D ønskede at få forældremyndigheden over E, men det fik han ikke.

T har vedrørende forhold 1 forklaret, at T2 bliver kaldt T har aldrig overgivet våben eller ammunition til T2.

...

A har som vidne forklaret, at hun kom til Danmark i 2000. Hun fik da en kæreste, der hed D. De var sammen til 2006, hvor de blev skilt. De blev skilt, fordi de var vokset fra hinanden. I november-december 2010 mødte hun T via Internettet. Deres forhold var fint i starten, men efter kort tid begyndte T at blive

meget hidsig og overreagerende. Hun fik tit skyld for noget, hun ikke havde gjort. Det var de mindste ting, det kunne dreje sig om. Det kan godt passe, at det begyndte at gå galt omkring maj 2011. På et tidspunkt havde de været i byen, og T blev sur, da de kom hjem. Han skar i forskellige ting i hjemmet og hev gardinerne ned. Han råbte og skreg i timevis. Hun kunne ikke komme væk. Han slog hende ved samme lejlighed.

Generelt have volden karakter af, at T slog hende med knyttede hænder og sparkede hende med sine sikkerhedssko. Det var oftest i ansigtet. Han sparkede hende med sikkerhedsskoene på kroppen og på siderne, mens hun lå ned. Han kunne helt umotiveret vælte hende ned fra stolen, når han kom hjem fra arbejde og begynde at sparke hende. Han kunne også gå ind til hende på toilettet og begynde at slå hende. Han ville gerne undgå at efterlade blå mærker. Derfor viklede han nogle gange håndklæder om hende, inden han slog.

To dage inden hun skulle føde deres datter B1, havde hun tændt for gulvvarmen på toilettet. Han blev sur, fordi det var sommer, og der derfor ikke var grund til at have gulvvarmen tændt. Han slog hende på begge arme, hvorefter begge arme blev fuldstændig blå. Hun husker, at sygeplejerskerne spurgte ind til det i forbindelse med fødslen.

Juleaften 2011 havde de gæster, blandt andre C. T fandt et billede af vidnets tidligere kæreste, hvorefter han gik amok og slog computeren i stykker. Hele natten råbte og skreg han. Vidnet fik sammen med C T ud af lejligheden, men han forsøgte at komme ind igen.

En anden episode var i sommeren 2012, hvor de var på besøg hos Ts arbejdskollega G og hans kone. Vidnet ville ikke med hjem, da T sagde, at de skulle gå. Han hev hende i håret og slæbte hende med ud til bilen.

Det var ikke et problem for T at slå vidnet, mens andre så det. T ville have, at andre skulle have den opfattelse, at det var vidnets egen skyld. Ofte forlangte han, at hun skulle være klar til at tage med i byen 1/2 time efter, hun var blevet slået. Han forklarede så de synlige skader med, at hun var faldet eller lignende.

Vidnet ser stadig D. De har sammen E på 16 år, så det er praktiske ting, de har sammen. På et tidspunkt, hvor T var umulig, ringede hun til en veninde i Letland og fortalte det. Veninden kontaktede D og bad ham køre hjem til vidnet for at tjekke, hvad der skete. D og T kunne ikke snakke sammen. D havde nogle kammerater med, da han kom. Han valgte at tage vidnet med i sin bil, da han kunne se, at det kunne ende i slagsmål, hvilket han ikke ønskede. T truede ved samme lejlighed D med en metalstang. Dagen efter fandt vidnet ud af, at D

havde taget deres ældste datter B1 og kørt til Letland med hende. B1 var dengang 6 måneder.

I Letland har man en tradition om at fejre navnedag på samme måde, som man i Danmark fejrer fødselsdag. Den 18. maj er vidnets navnedag. Det var meningen, at hendes gave fra T skulle være, at hun måtte få B1 hjem igen, men vidnet skulle gøre sig fortjent til det. Hun og T skulle sammen køre til Letland og hente B1, men inden de tog afsted, sagde T til vidnet, at hvis ikke hun gjorde, som han sagde undervejs, ville han slå D og E ihjel. Han ville have deres adresse, så han kunne finde dem. De kørte forbi Ds bopæl på vejen, fordi vidnet skulle vise, hvor D og E boede. T bad vidnet lægge 300 kr. i Ds postkasse til E som en slags alibi for, hvorfor de havde været der. B1 var i Letland i ca. et halvt år, før de hentede hende hjem.

Ts fødselsdag i 2013 blev holdt i et sommerhus i T var fuld. Han ville have hende med udenfor for at have sex med hende, hvilket hun nægtede. Han tog så fat i hendes hår og slæbte hende med ind på et værelse, hvor han slog og sparkede hende, indtil nogen af gæsterne kom og bankede på. T sagde bare til dem, at det var hans kone. Der var kun en af dem, H, der sagde fra over for det. De andre lod det bare ske. H kørte med det samme og sagde, at T ikke skulle vise sig hos ham igen. Dagen efter kørte T hjem fra sommerhuset uden vidnet, og hun måtte selv finde hjem.

Vidnet havde det så dårligt, mens hun var gift med T, at hun tabte sig til 40 kg. Hun købte tøj i str. 12-13 år i H&M. Hun har nu taget næsten 20 kg. på igen. På et tidspunkt var hun på sygehuset med en virusinfektion, hvor de ikke kunne finde ud af, hvad der var galt. Hun fortalte ikke sygehuspersonalet om forholdene derhjemme.

Hun blev udsat for fysisk vold mere eller mindre hver 14. dag. Psykisk var det hver eller hver anden dag. T indrømmede indimellem, at hun var alt for god til ham, men efter nogle dage var det det samme igen. T har ofte tvunget hende til sex. Det kunne være alle steder, eksempelvis på toilettet eller i bilen og flere gange om dagen. T ville ofte have sex, og han talte om, at de skulle gå i svingerklub, hvilket vidnet ikke var interesseret i. Generelt var hun nødt til bare at finde sig i alt og smile for ikke at udløse en voldelig reaktion hos T. Det var over et par år, at T hele tiden talte om svingerklub. Når han havde venner på besøg, ville han have, at de skulle være seksuelt sammen alle 3, og hun var nødt til at være meget afvisende for at undgå det.

Under en episode, hvor de var på hotel i ..., ringede T til en af sine venner, der lige var blevet gift. De reserverede et værelse ved siden af hinanden. Vidnet faldt i søvn hen på aftenen og blev lagt i seng. Da hun vågnede, så hun, at T,

vennen og dennes kone var i gang med at have sex på badeværelset. T gav derefter vidnet tæsk. De var nødt til at blive på hotellet en dag mere, fordi hun ikke kunne gå derfra på grund af skaderne. T sagde efterfølgende, at han var i gang med at etablere en svingerklub i deres egen omgangskreds.

Vidnet og T blev skilt i august 2017. Det var alene af økonomiske grunde, de blev skilt, og de gik ikke reelt fra hinanden. Hun var ikke meget for det, fordi det var bedrageri.

Den dag, hvor T og vidnet skulle til møde på kommunen, stoppede han bilen på vej til kommunen. Han begyndte at slå og spytte på vidnet og forsøgte at skubbe hende ud af bilen, fordi han ikke mente, at hun skulle med til mødet, men hun ville med, fordi det drejede sig om hendes børn.

De skader, der ses på billedet side 151, stammer fra denne dag. Hun ved, at det er tilfældet, fordi det var sidste gang, at T slog hende. Derefter gik hun fra ham.

Vidnet har svært ved at forklare, hvorfor hun ikke gik fra T tidligere. Hun vidste, at han havde mange problemer fra tidligere, og hun har talt meget med ham om, at han skulle arbejde med sig selv. Efterhånden forsvandt hendes egen vilje, og hun levede som en robot. Hun tænkte bare på at overleve en dag ad gangen. Det var umuligt for hende at have sin egen mening, og hun kom til at føle, at T havde ret i, at hun var en idiot, og at det var hendes egen skyld. Hun har efterfølgende gået til psykolog om det. Hun mistede fuldstændig sig selv. T lyttede altid med, når hun snakkede i telefon med andre, og han fortalte hende, hvad hun skulle sige. De var i kontakt hele tiden via øresnegle. Han skulle også lytte med, når hun afleverede børn. Han var altid på medhør. T har fortalt vidnet, at han kommunikerer med andre mennesker på en måde, hvor han snakker rigtig meget for at hypnotisere dem, han snakker med. Hun tror, at det var det, der skete med hende.

Vidnet har vedrørende forhold 1 og 9 forklaret, at hun ikke kender T2 ret godt. Hun ved, at det er tiltaltes arbejdskammerat. Hun har mødt T2 sammen med T. T2 har været hos T og vidnet 3-4 gange og spise. T og vidnet har også været på besøg hos T2 og hans kone 3-4 gange. T og T2 har været gode venner i lang tid. Vidnet ved, at T har haft en pistol. Hun ved ikke, om han har haft mere end en pistol. Hun har set pistolen og set ham skyde med den. Han skød engang efter fasaner, mens de sad i bilen, men han ramte ved siden af. Han ramte sig selv i langfingeren og har nu et mærke derfra. Hun mener, at det er på venstre hånd.

T truede vidnet med, at hvis hun forlod ham, ville han gøre skade på D, E og Es bedsteforældre. T sagde, at han ville slå dem ihjel. Vidnet ved ikke, hvor T opbevarede pistolen. Mekanikeren, der boede hos dem, fortalte vidnet, at T

havde gemt pistolen hos T2. T sagde, at han kunne få nye våben hos T2, hvis han mistede sine våben. T2 bliver kaldt

Foreholdt gengivelsen af sin forklaring i afhøringsrapport af 12. september 2017 (side 191) har vidnet forklaret, at det er rigtigt, at hun forklarede til politiet, at hun havde hørt, at Ts våben var hos T2, og at hun oplyste T2s navn og telefonnummer til politiet.

...

Vidnet har ikke haft problemer med alkohol, mens hun har været sammen med T. Det var kun T, der drak til fester. Det sidste halve år, de var sammen, var meget underligt. Hun kunne falde i søvn, hvis hun bare fik et lille glas vin. Hun kunne ikke tåle alkohol. Hun havde heller ikke alkoholproblemer, før hun mødte T. Det var altid vidnet, der kørte til fester og også hende, der kørte hjem med børnene. Hun arbejdede rigtig meget og havde derfor ikke tid til at drikke og næsten heller ikke til at sove.

Den dag, hvor børnene blev fjernet fra hjemmet, havde de haft besøg af en bekendt. Hun fik noget vin sammen med vedkommende, og pludselig kunne hun ikke huske noget. Hun kan ikke forklare sin opførsel den dag. Hun tænker, at nogen sandsynligvis har puttet noget i hendes vin, fordi hun fik en stærk trang til at sove. Da hun vågnede, fik hun forklaret, hvad der var sket.

Adspurgt af advokat Jens Christian Christensen har vidnet forklaret, at hun har haft sms kontakt med T2. Det gik ud på, at hun fortalte politiet omkring pistolen, og hun ville derfor sige til T2, at han skulle aflevere pistolen. Hun tænkte, at T2 gerne ville af med pistolen, og hun ville derefter aflevere den til politiet. Det var for at hjælpe T2, hun gjorde det.

...

Vidnet har vedrørende forhold 1 forklaret, at hun havde set våbnet, men hun har ikke haft det i hænderne. Det var en pistol med lyddæmper. Hun husker ikke farven på den. Vidnet ved ikke, hvornår T afleverede våbnet til T2. Vidnet gav politiet tilladelse til ransagning af deres hjem. Hun vidste ikke, om våbnet var hjemme hos dem på det tidspunkt. Efter tvangsfjernelsen af børnene blev T nervøs over at have våbnet derhjemme, fordi der ofte var politi på deres adresse. Hun snakkede med deres mekaniker inden ransagningen, og han fortalte, at T havde givet våbnet til T2. Vidnet så ikke, at T gav våbnet til T2.

Vidnet har vedrørende forhold 2-7 forklaret, at hun var hjemme ved T2 og hans kone samme aften, som børnene blev fjernet. T hentede hende ved

politigården i ..., og de kørte direkte ud til T2. T og T2 gik en lang tur, da de kom, og imens sad vidnet og talte med T2s kone. Vidnet havde meget makeup på den aften for at skjule de blå mærker. Hun havde højst sandsynligt blå mærker ved venstre tinding den aften. I forbindelse med anholdelsen fik hun et blå mærke på ryggen. Hun fik ikke blå mærker i ansigtet i forbindelse med anholdelsen. T kørte hende på skadestuen, da de havde været på besøg hos T2. T ville have, at det skulle anmeldes, at hun havde fået mærker i forbindelse med anholdelsen, og han syntes, at det var alvorligt. Vidnet syntes ikke, at det var nødvendigt. Han blev efterfølgende sur over, at hun ikke spillede mere på at have ondt.

Vidnet sendte sms'er til Ts familie, da han tog B1 med til Letland, for at komme i kontakt med ham, men det lykkedes hende ikke at opnå kontakt. Da T kom tilbage fra Letland, fandt han hende i bevidstløs i sengen, hvor hun havde taget piller. T fortalte hende efterfølgende, at han overvejede at slå hende ihjel ved at lægge puden over hendes ansigt. Han fortrød og ringede 112. Hun blev indlagt. Hun var gravid og havde ikke et misbrug.

I forbindelse med et jordemoderbesøg den 25. august 2013 (side 134) har hun med stor sandsynlighed ikke fortalt jordemoderen, at der var vold i hjemmet, idet hun ønskede at skjule det. Det er rigtigt, at hun fortalte jordemoderen, at hun ikke måtte se sin søn, E. D ville ikke have, at E skulle være i samme hjem som T. D og vidnet kørte efter deres skilsmisse en retssag vedrørende forældremyndighed. D var ikke voldelig mod vidnet, og han havde ikke fået forbud mod at kontakte vidnet. E var ked af at være hjemme ved vidnet på grund af T, og han ville derfor helst være ved sin far.

De har haft mange au pair piger boende. Problemet var lønnen. T lovede dem så meget, men det fik de ikke. De gjorde ikke deres arbejde ret godt. Vidnet stillede krav til børnenes opdragelse, men T holdt altid med barnepigen. Derfor opstod der uoverensstemmelser, og derfor fik de en ny barnepige.

Vidnet var nødt til at gemme alle sine blå mærker overfor dagplejemødrene, fordi de stillede spørgsmål hertil. De har i alt haft 4 forskellige dagplejere. Hun kan stadig snakke med dem alle sammen og har ikke problemer med dem. T var tit uenig med dagplejerne, men det var vidnet, der skulle tage kontakt til dem.

Vidnet bor ikke i Ts ejendom nu, og hun bor ikke i en bolig, som T betaler for. Hun har fortalt skifteretten, at hun den 6. april 2018 opholdt sig i Ts ejendom på ...vej i ..., og det gjorde hun også.

Det er rigtigt, at hun og T har uoverensstemmelser om økonomiske forhold. Hun arbejdede hårdt i Ts firma, men hun fik ingen løn for det. Da de blev skilt,

lavede T dokumenter om, at firmaet skulle stå i hendes navn. Det var hendes opfattelse, at T skylder hende penge, og hun ville have firmaet over i sit navn. Da T blev fængslet, mente han, at hun lavede bedrageri ved at sende fakturaer ud i sit eget navn. Det drejer sig om 500.000 kr. Beløbet er deponeret på en konto.

Det er rigtigt, at hun har solgt ting fra værkstedet, mens T har været i fængsel. Det var fælles ting, og hun solgte dem for at kunne betale regninger og undgå tvangsauktion.

Hun har foreslået T, at de deler 50/50, hvilket hun har fået afslag på. Hun har ikke taget nogle ting, der kun tilhører T. Hun hævede 10.000 kr. fra Ts konto, som hun gav ham sammen med noget tøj ved et besøg i arresten. Hun ville afslutte forholdet på en menneskelig måde. Hun er bange for at snakke med T, fordi hun har mødt ham i skifteretten, hvor han gjorde fingertegn til hende. Hun vil have polititilhold, fordi han har været voldelig så mange gange overfor hende.

Hun ved ikke, hvorfor T har sendt et billede til hendes mor, hvor vidnet har skader i ansigtet, men det undrer hende ikke, at han har gjort det. Hun kan dog ikke forstå, at det er ham, der har sendt det, idet han ikke kan finde ud at sende email. Han kender ikke koden til emailen.

Adspurgt af bistandsadvokaten har vidnet forklaret, at der var venner, der så, når hun blev udsat for vold. Børnene så det også. B1 fortalte personalet i børnehaven, at far slog mor. Det var en stor opgave at berolige børnene, når deres far var voldelig. Hun prøvede hele tiden at bevare roen overfor børnene. Vidnet og børnene gemte sig ofte, fordi T skældte ud i flere timer ad gangen. T var både fysisk og psykisk voldelig over for hende. Efter voldsepisoderne var hun sengeliggende i 3-4 dage hver gang, indimellem en hel uge, fordi hun havde fået så mange tæsk. Hun vidste aldrig, hvad hun havde gjort galt. Hun blev ikke sygemeldt, fordi hun arbejdede for T.

Vidnet har yderligere forklaret, at mekanikeren rejste tilbage til Letland den 1. september 2017, fordi hans datter skulle i skole.

I har som vidne om forhold 2-7 forklaret, at hun har truffet A, idet hun har haft døtrene i dagpleje. B2 var blandt andet hos hende den 16. december 2016. A talte om nogle episoder i hjemmet, der ikke var så heldige. Efter jul kom A og var ked af det, fordi hun havde skændtes med sin mand. A viste vidnet nogle mørke, blå mærker. Det var ikke bare ingenting. Det var på ryggen og på maven. Vidnet sagde til A, at hun skulle gøre noget ved, at hun blev udsat for det. A sagde, at hun havde snakket med en læge. Vidnet tog A med ind på

legeværelset, hvor de sad og snakkede. Vidnet sagde til A, at hun gerne ville hjælpe hende, men at vidnet jo skulle passe børnene.

Foreholdt, at vidnet ifølge afhøringsrapport af 20. november 2017 (side 308) samme dag skulle have forklaret til politiet, at A på legeværelset trak op i tøjet og viste blå mærker på sin overkrop i højre side, og at vidnet var så rystet over synet, at hun havde sagt det til sin mand, og de havde talt om at anmelde, har vidnet forklaret, at det er rigtigt, at hun forklarede sådan til politiet, og det var også sådan, det var. Hendes mand lå syg i soveværelset, og hun gik ind til ham bagefter, fordi hun var rystet over, hvad der var sket. Det gjorde et stort indtryk på hende, og hun vidste ikke, hvad hun skulle gøre.

Foreholdt, at hun ifølge samme afhøringsrapport (side 309) skulle have forklaret, at A den 20. januar havde mørke solbriller på, da hun hentede B2, men at vidnet kunne se, at hun havde blå mærker omkring øjnene, og at A sagde, at T ikke havde været sød ved hende, og at A den 23. igen fortalte, at det var T, der ikke havde været sød ved hende og slået hende, har vidnet forklaret, at det er rigtigt, at hun forklarede sådan, og det var også sådan, det var. Der var en episode mere, hvor A gik med solbriller, og hvor vidnet kunne se, at hun var mørk ved øjnene. På et tidspunkt kom vidnet og A op at skændes, og deres samarbejde stoppede.

Adspurgt af Ts forsvarer har vidnet forklaret, at hun startede med at have B2 i dagpleje den 16. december 2016, hvorefter hun havde hende i 1-2 måneder. Vidnet var gæstedaglejer for B1 og havde hende blandt andet på hendes 1 års fødselsdag. B2 var kun i dagpleje hos vidnet en til to måneder, hvorefter vidnet kom i uoverensstemmelse med A, og de skiftede derefter dagplejer. Konflikten handlede om, at et andet barn i dagplejen var syg, og A blev sur over, at der kom et sygt barn i dagplejen sammen med hendes barn. A var højrøstet og sagde til vidnet, om ikke hun vidste, hvordan hun skulle passe sit arbejde. A kaldte hende dum og uvidende. T var ikke til stede. A sagde til vidnet, at hun ikke ville have sit barn passet der mere. A kørte derfra, men kom kort efter tilbage og hentede B2. Vidnet kontaktede derefter dagplejekontoret og fortalte om episoden. Vidnet var glad for B2 og for familien. A vendte tilbage til vidnet kort efter, hvor hun fortrød, hvad hun havde sagt. Hun sagde til vidnet, at hun gerne ville have, at B2 fortsatte i dagpleje hos vidnet, hvilket vidnet afslog på grund af episoden.

Foreholdt, at hun ifølge samme afhøringsrapport (side 308) skulle have forklaret til politiet, at det var på grund af As opførsel, at vidnet ikke ønskede at fortsætte samarbejdet, og at hun var overrasket over As voldsomme reaktion, har vidnet forklaret, at det er rigtigt, at hun forklarede sådan, og det var også sådan, det var. Hun var overrasket over As opførsel. Vidnet synes, at T var sød og sjov og

behagelig at være sammen med. Hun talte dansk og engelsk med ham. T afleverede også indimellem pigerne.

Vidnet lavede ikke en underretning omkring vold i hjemmet. Hun talte med sin pædagog om flytningen af B2, og hvorfor hun skulle flyttes. Hun talte ikke med pædagogen om volden. Vidnet var ikke 100% overbevist om, at hun skulle gå videre det, fordi hun tænkte, at A fik hjælp fra den læge, hun nævnte, hun havde talt med. Samtidig var vidnet i tvivl om, om hun hjalp A ved at gå videre med det, idet A ikke selv ønskede dette, og vidnet oplevede ikke, at pigerne var i dårlig trivsel.

Vidnet og As forhold i dag er, at de hilser på hinanden, men snakker ikke sammen.

Det er rigtigt, at man som dagplejer har en skærpet indberetningspligt, hvis man har mistanke om noget i hjemmet. Vidnet kendte ikke A særlig godt, og hun brugte ikke så lang tid på at snakke med A om det, fordi hun havde børn, hun skulle passe samtidig.

Vidnet kunne mærke på B2, at hun var glad og tilfreds. Hun var hverken bange eller ked af det. Hun var en livlig pige, der gerne ville lege, og vidnet følte, at B2 havde det godt. Vidnet nævnte sin bekymring over for sin pædagog. Vidnet sagde til pædagogen, at hun ikke kunne mærke noget på pigerne, men at hun ikke vidste, hvor godt A havde det derhjemme.

Der har ikke været en episode, hvor hun har været i parken med børnene, og A dukkede op.

J har som vidne om forhold 2-7 forklaret, at hun har været dagplejer for B2 fra december 2015 til december 2016. Hun har talt med A, når hun afleverede pigerne. På et tidspunkt bemærkede vidnet, at A var lidt blå ovenover det ene øje, og vidnet spurgte ind til det. A svarede, at hun var rendt ind i noget. I forbindelse med, at B2 blev afleveret den 12. august 2016, var B1 med. A så noget betuttet ud, og vidnet spurgte ind til, om hun havde det godt eller var sløj. A var ved at græde og sagde, at hun bare trængte til at komme hjem at sove. Hun fortalte, at hun skulle bage kage i anledning af Ts fødselsdag. Om eftermiddagen, da A kom og hentede B2, var A igen ked af det, og vidnet spurgte ind til det. A fortalte, at kagen ikke var i orden, at T ikke var tilfreds med den. Hun fortalte, at T havde slået hende med knytnæver. Vidnet sagde til hende, at det ikke var i orden, at hun blev slået.

Vidnet skrev en sms til A en dag, hvor B2 ikke var kommet i dagpleje. Hun fik ikke svar, og B2 kom ikke hele ugen. Da B2 blev afleveret ugen efter, kunne

vidnet se, at A var blevet slået. A var blå over begge øjne. Vidnet fik at vide, at As og Ts mobiltelefon var blevet lavet om, så de nu havde samme telefonnummer.

Adspurgt af Ts forsvarer har vidnet forklaret, at hun kunne se at A havde blå mærker ved begge øjne. A virkede ikke påvirket, vrøvlende eller sløv, når hun kom. Vidnet talte sidst med A i december 2016. Hun så hende også til deres dagplejedag i 2017, men de talte ikke sammen. På et tidspunkt fik hun et opkald om, at B2 var blevet flyttet på grund af, at T og A havde brug for en senere lukketid. Derefter så vidnet ikke B2 mere. De kom ikke og sagde farvel. Vidnet havde en god relation til A. Hun lavede en underretning omkring A til dagplejekontoret. Vidnet var bekymret for A og for B2, da hun fik at vide, at mor blev slået. Det er alene As oplysninger, der gav hende indtryk af vold i hjemmet. Det var oftest A, der kom og afleverede og hentede børnene. T var aldrig ubehagelig overfor vidnet, når han var der. A var heller ikke ubehagelig eller højroset.

K har som vidne om forhold 2-7 forklaret, at han er elektriker og udlejer. T og A lejede et værksted af ham. Vidnet havde fortalt T, at han havde en minilæsser, hvori han havde installeret en gps-tracker. Man kunne derfor altid se, hvor minilæsseren var. T spurgte vidnet, om han ikke ville hjælpe med at installere en gps-tracker. I starten vidste vidnet ikke, hvor gps-trackeren skulle installeres. Han fik installeret simkortet i trackeren og derefter en app på Ts mobiltelefon. Derefter fandt vidnet ud af, at trackeren skulle installeres i en bamse, som A kom med. Han havde fået fortalt, at deres børn var blevet fjernet og lagde derfor to og to sammen og tænkte, at T og A ville sende bamsen med en socialrådgiver, der kunne give bamsen til deres børn. Vidnet sagde, at han ikke ville blandes ind i noget, men det ville T ikke høre på.

Adspurgt af Ts forsvarer har vidnet forklaret, at der ikke var tale om, at A var tvunget til at gøre noget på grund af T. Vidnet syntes, at T og A var lige gode om det. A fortalte vidnet, at hun den dag, børnene var blevet fjernet, havde haft besøg af en ven, og at hun havde fået en slurk af et glas vin, hvorefter hun ikke kunne huske mere, før politiet kom. Hun fortalte, at hun mente, at hun var blevet forgiftet. T virkede ikke vred overfor vidnet og heller ikke overfor A. Vidnet vidste ikke, hvorfor børnene blev fjernet, men A fortalte ham om det. Vidnet har vidst, hvem A er i 4-5 år. Efter A og T lejede lokalet, så han A 1-2 gange om ugen. De havde haft lejet værkstedet i 1-1½ år inden episoden med bamsen. Det kan godt passe, at det var fra foråret 2016 til sommeren 2017. Han lagde ikke mærke til skader på A i den periode. Han har aldrig set T slå A. T havde en mekaniker ansat, der ikke rigtig forstod engelsk. T og A har været på besøg hos vidnet og fået kaffe. Han har også haft A på tomandshånd. Hun har aldrig givet udtryk for, at T var voldelig overfor hende, eller at hun var deprimeret eller

ulykkelig. Han har ikke bemærket, at hun har været fuld eller skæv. T og A havde hver deres bil, men når de kørte sammen, var det som regel A, der kørte. Det er vidnets opfattelse, at det var A, der stod for det økonomiske i forhold til firmaet, idet det var hende, han sendte fakturaen til. T arbejdede rigtig meget, så det var A, vidnet gik til, hvis ikke huslejen var blevet betalt. As forklaringer på manglende betaling af husleje kunne være, at de ikke havde fået penge fra en leverandør.

Vidnet husker dagen, hvor T blev anholdt, idet han så politiet komme med T i håndjern. Højst en uge efter anholdelsen kom As onkel på besøg. A fortalte, at det var hendes onkel. Onklen tog en masse ting fra værkstedet og pakkede det i Ts bil. Det var en VW Sharan. Onklen var der i en uges tid. I starten kiggede han rundt og orienterede sig om, hvad der var på værkstedet. Efter nogle dage var blandt andet et afbalanceringsapparat, et dækapparat og en kompressor blevet fjernet. Vidnet kontaktede A og sagde, at han ikke var glad for, at alting blev fjernet fra værkstedet, idet han så ikke havde pant for huslejen. A fortalte vidnet, at onklen havde kørt tingene til Letland. Onklen var der nogle gange alene, men A var også med nogle af gangene. Vidnet har ikke set onklen eller Sharanen siden. Vidnet har forklaret politiet, at han ikke har set bilen, siden onklen forsvandt. Den kompressor, som A havde fjernet sammen med sin onkel, tilhørte en af de andre lejere i bygningen. Lejeren forlangte overfor vidnet, at låsen blev skiftet, så A ikke kunne komme ind.

L har som vidne om forhold 2-7 forklaret, at han har lejet et rum i samme bygning, hvor T og A havde værksted. Han mødte T og A første gang for mere end 10 år siden, hvor han hjalp dem med at reparere en parabol. Han har haft lejeaftale i samme bygning som T og A i ca. 2 år. Han har ikke repareret en bærbar computer for T og A, men han så en smadret computer hos dem. Han fik at vide af A, at det var Ts søn, der havde smadret den.

Foreholdt, at han ifølge afhøringsrapport af 8. december 2017 (side 359) samme dag skulle have forklaret til politiet, at der var en bærbar computer, hvor glasset var knust, at den indledende forklaring var, at et barn havde ødelagt skærmen, men at det efterfølgende blev ændret til, at det var T, der havde slået næven ned i pc'en, har vidnet forklaret, at det godt kan passe, at han forklarede sådan til politiet, og det var også sådan, det var. Senere fortalte A, at det var T, der havde smadret computeren.

En dag, hvor vidnet sad med en kunde på kontoret, kom A løbende ud fra værkstedet og var højrød i hovedet. Hun kom ind til dem, men han husker ikke, hvad de talte om. A har efterfølgende fortalt, at hun var blevet mishandlet på værkstedet af T, og at det var derfor, at hun var højrød i hovedet. T var på

værkstedet på det tidspunkt. Vidnet mener, at der også var andre på værkstedet på det tidspunkt, blandt andet mekanikeren.

Adspurgt af Ts forsvarer har vidnet forklaret, at han i første omgang fik at vide, at det var et barn, der havde ødelagt computeren. Vidnet ved godt, at T har en søn, men han ved ikke, hvad han hedder, da han ikke har set ham så tit. Vidnet husker ikke, om T var på værkstedet den 15. august 2017, hvor han blev anholdt. Vidnet så T og A ca. 3 gange om ugen. Han har en enkelt gang set A med et blå mærke på armen. Det var nogle dage efter, T var blevet anholdt. A viste vidnet, at hendes arm var gul og blå. A fortalte, at de blå mærker var forårsaget af T, men ikke hvordan det var sket.

Efter Ts anholdelse var A på værkstedet. Vidnet ved ikke, hvad A lavede på værkstedet den dag, men på et tidspunkt begyndte hun at tømme værkstedet. Hun var ikke alene om det. Vidnet tror, at det var hendes onkel, der hjalp hende. Det blev sagt, at onklen var fra Skotland. Han talte dog ikke så godt engelsk. De talte ikke om Ts anholdelse.

H har som vidne om forhold 2-7 forklaret, at han lærte T og A at kende i 2011-2012. De har besøgt hinanden et par gange. Vidnet havde en fodermester fra Ukraine, der kendte T og A, og derfor lærte de hinanden at kende. Engang imellem hentede vidnet sin fodermester hos T og A en søndag aften. Pludselig forsvandt fodermesteren, og vidnet kontaktede A for at høre, om hun vidste, hvor han var. Det vidste hun ikke, men hun fortalte vidnet, at T havde familie i Letland, der var interesseret i at komme til Danmark for at arbejde. De to familiemedlemmer kom til Danmark og begyndte at arbejde i vidnets landbrug. De arbejdede hos vidnet i næsten to år. A og T kom derfor også indimellem på besøg. A har været med dem på landbrugscenteret for at hjælpe dem med at lave en arbejdskontrakt.

Den 12. august 2013 skulle T holde fødselsdag, hvor vidnet blev inviteret til festen. Det blev holdt i ... i et sommerhus. Vidnet, fodermesteren og hans kone kørte sammen derned. Det var hyggeligt den første halvdel af aftenen, hvor de spiste god mad. Midt om natten havde alle fået meget alkohol, og forstanden forsvandt. Der var slåskamp. Det var en hel flok mennesker. To mænd og T kom op at slås. På et tidspunkt sad de på terrassen, hvor de pludselig hørte en kvinde skribe. De kunne høre, at der var noget galt. Vidnet og en anden mand gik ind i sommerhuset, hvor de så T og A sidde i soveværelset. A græd, og der var blod på hendes tøj. Vidnet tror, at blodet kom fra As øjenbryn. Bagefter, da de alle sad på terrassen, så han, at A havde skader ved øjenbrynene. Ved soveværelset spurgte vidnet, hvad der skete. Vidnet sagde til T: "Du slår da ikke din kone". T svarede, at han kunne lide dem, men at de ikke skulle blande sig i hans ægteskab. De gik derefter ud på terrassen igen, og kort tid efter kom A og T

hånd i hånd ud på terrassen. A havde stadig blod på tøjet. Derefter ringede vidnet efter en taxa og tog hjem, fordi han ikke ville have noget med det at gøre.

Foreholdt, at han ifølge afhøringsrapport af 5. december 2017 (side 327) samme dag skulle have forklaret til politiet, at As hvide tøj var sprøjtet til med blod, og at hun havde et flækket øjenbryn, har vidnet forklaret, at det er rigtigt, at han forklarede sådan, og det var også sådan, det var.

Han har ikke haft noget med T at gøre siden. Han ringede til A dagen efter og sagde, at de ikke skulle kontakte ham mere, fordi han ikke ville involveres i deres problemer og dermed selv få problemer.

I starten, da A og T kom på besøg, spillede T fodbold med vidnets børn i haven. Børnene er nu 10,15 og 17 år. T sagde til børnene, at de skulle have et luftgevær, så de kunne skyde på fuglene for sjov. Vidnet tror, at det var for sjov.

Adspurgt af Ts forsvarer har vidnet forklaret, at han ikke har talt med A alene i den periode, de har kendt hinanden. I løbet af de to år har T og A måske været på besøg 4-5 gange. Han har aldrig set blå mærker på A og heller ikke set A med solbriller eller tildækket. A har ikke indikeret, at T slog, eller at hun havde det dårligt. Han havde en fornemmelse af, at det var et helt almindeligt ægteskab. De virkede glade for hinanden. M, Ts familiemedlem, var ansat hos vidnet i ca. 2 år. Han fyrede hende ikke på grund af denne episode. M og hendes mand var stabile mennesker.

N har som vidne om forhold 2-7 forklaret, at hun var dagplejer for B2 fra februar 2017 til juli 2017. Det var både T og A, der kom med børnene, men mest A. De var begge rare, og der var ingen problemer. A kunne godt have solbriller på engang imellem, men vidnet tænkte bare, at det var for at se smart ud, idet A virkede som en pige, der godt kunne lide at gøre noget ud af sig selv. A havde altid makeup på, men vidnet fandt det ikke mistænkeligt.

Adspurgt af Ts forsvarer har vidnet forklaret, at T var behagelig og helt almindelig. De snakkede ikke så meget. Hun kunne godt forstå ham. B2 trivedes og var glad, både når far og mor afleverede og hentede. Vidnet har ikke oplevet, at A har været påvirket, når hun kom.

O har som vidne om forhold 2-7 forklaret, at hun er bogholder. Hun har været bogholder for K og har derigennem truffet både T og A. Hun bemærkede ikke noget specielt ved A. I forhold til vejret var hun passende klædt, men hun var som regel i langærmede skjorter og højhalsede trøjer.

Foreholdt, at vidnet ifølge afhøringsrapport af 13. oktober 2017 (side 296) den 12. oktober 2017 skulle have forklaret til politiet, at hun havde bemærket, at A en gang imellem, hvor forholdene måske ikke lige tilsagde det, gik med trøjer med lange ærmer, har vidnet forklaret, at det er rigtigt, at hun forklarede sådan, og det var også sådan, det var. Hun studsede ikke over det dengang, men nu tænker hun, at det kunne være påfaldende, at A altid gik med langærmede trøjer. Vidnet talte med L om, at han en dag havde set A komme tilbage til kontoret, hvor hun var meget oprørt og påvirket, og hvor A fortalte, at T havde slået hende. Vidnet var der ikke den pågældende dag. L fortalte vidnet om det, fordi det havde påvirket ham. Vidnet kender L, da han lejer den forreste del af lokalet i bygningen. Han hjælper lidt, hvis der er computerproblemer.

T har hjulpet vidnet med hendes bil en enkelt gang. Der var intet påfaldende ved ham, men vidnet var lidt på vagt over for ham, fordi han var sammen med A. Vidnet kender A for flere år tilbage, nok 2006-2008, hvor A overfaldt vidnet en gang, hvor vidnet arbejdede som servitricer. Vidnet har altid taget det, A siger, med et gran salt. Hun oplevede A som stresset, som en der havde meget at tænke på.

Adspurgt af Ts forsvarer har vidnet forklaret, at det er ca. 10 år siden, at A overfaldt hende. A var ikke særlig god til dansk dengang. Vidnets forhold til A var afmålt.

A fjernede Ls kompressor fra værkstedet. A kom med mange forskellige forklaringer om, hvornår den kom tilbage.

Generelt kunne A nemt komme med en forklaring den ene dag og en anden forklaring den næste dag. Det var ikke vidnets indtryk, at A arbejdede på værkstedet på kontoret, men at hun bare kom forbi indimellem og hurtigt kørte igen.

D har som vidne om forhold 2-7 forklaret, at han har været gift med A. De blev gift for 17-18 år siden, og de var gift i 5 år. De har en søn sammen, E på 16 år. De har haft et samarbejde i forhold til E. A har ringet til vidnet nogle gange, hvor A ville væk hjemmefra, fra T. Hun fortalte, at hun havde været udsat for nogle ting, og han så, at hun var gul og blå. Vidnet kørte derop og så det. Det skete mange gange. Han husker ikke hvor mange gange. Den ene gang var A ved lægen for at dokumentere skaderne. Hun fortalte, at hun havde fået tæsk af T. Det var overalt på kroppen. Hun viste også, at han skulle have slået hendes tænder ud. Vidnets læge P undersøgte A. Det skete tit, at vidnet blev ringet op af A på grund af sådanne omstændigheder. Vidnet var væk i en periode på tre år, da han sad i fængsel. I den periode stod det også på. Vidnet blev løsladt den 1. oktober 2013, og derefter var det næsten hver weekend. Han hentede A flere

gange, men hun blev ved med at vende tilbage til T. Det stoppede først, da T blev anholdt. Vidnet har ikke haft fat i T, fordi politiet kom først. Der har ikke været noget med et jernrør. T forklarede vidnet, at A var faldet, når hun havde blå mærker.

Adspurgt af Ts forsvarer har vidnet forklaret, at han aldrig har skændtes med A i de 5 år, de var gift. De havde en forældremyndighedssag kørende efter skilsmissen. A fik ikke et polititilhold mod ham. Imens vidnet sad i fængsel, boede E hos A og T. Da vidnet blev løsladt, ville E hjem til sin far igen. Vidnet hentede selv E. På et tidspunkt fik E 500 kr. for at hente en liter mælk. Så snart E var gået, knaldede T As hoved ned i bordet. Vidnet har ikke forhindret A i at se E, men E ønskede ikke at komme hjem til sin mor på grund af T. A og T kom i kirken til Es konfirmation.

Vidnet fik de breve, som T sendte til A, mens T sad i arresten. A afleverede brevene til vidnet. De var åbnet, men hun sagde, at hun ikke havde læst dem. Vidnet afleverede dem til politiet.

Vidnet ved ikke, hvad A lavede i Ts firma, eller hvad hun ellers beskæftigede sig med. Vidnet og A var på ferie i Tyrkiet, mens de var gift. A slog ikke sine tænder, mens de var der, og hun har ikke haft en stifttand.

E, 16 år, har som vidne om forhold 2-7 forklaret, at han har boet mest hos sin far. Han har boet sammen med sin mor, fra han var omkring 10 år. Stemningen var meget blandet hjemme hos hans mor. Der var gode og dårlige dage. Når der var dårlig stemning, gik han på sit værelse. Han hørte kun skænderierne. Hans mor og T skændtes ikke på dansk, så han forstod det ikke. Han taler kun en smule russisk. Hans mor kom nogle gange grædende ind til ham om natten og låste døren indefra. Nogen stod så og bankede på døren udefra. Der var en episode, hvor hans mor bad ham ringe til hans bedsteforældre for at blive hentet, men det endte med, at politiet hentede ham. Nogle gange havde hans mor blå mærker på kroppen eller ved øjnene, når han kom tilbage efter en weekend hos sine bedsteforældre, men hans mor prøvede altid at forklare det med, at hun var væltet eller faldet. Vidnet har ikke direkte set, at hun er blevet slået, men han har set de blå mærker på arme og øjne, og han tænkte, at T havde slået hende. Vidnet tænkte, at man kunne være uheldig at falde en gang, men ikke så mange gange. Han husker ikke, hvor mange gange han har set det. Hun havde næsten altid en langærmet trøje på. Han kunne se de blå mærker ved, at de ikke passede ind i hendes hudfarve.

Foreholdt, at han ifølge afhøringsrapport af 14. december 2017 (side 388) samme dag skulle have forklaret til politiet,

"5 - 6 gange havde E, efter han kom hjem fra weekend hos sine bedsteforældre, oplevet at mor havde blå og mørke mærker omkring øjnene, og havde mærker på armene og andre steder.

Mor fortalte altid et eller andet med, at hun var faldet i svømmehallen eller i et spabad, da hun var på weekend med T.

E havde en fornemmelse af, at det ikke passede det mor sagde, men der blev ikke talt om det."

har vidnet forklaret, at det er rigtigt, at han har forklaret sådan, og det var også sådan, han oplevede det.

Han fik engang 500 kr. til at købe noget legetøj til B1. Det var T, der gav ham pengene. Han ved ikke, hvorfor han fik pengene, det er aldrig sket før eller siden. Vidnet tænkte, at det var fedt, at han fik pengene, men syntes alligevel, at det var underligt, at han fik så mange penge for at gøre så lidt. Da han kom hjem, gik han ind på sit værelse igen og lagde ikke mærke til noget ved A.

Hans far blev løsladt i 2013. Vidnet flyttede hjem til ham igen, fordi han ikke ville været med til at se på det længere hjemme ved hans mor og T.

Adspurgt af Ts forsvarer har vidnet forklaret, at T var flink og venlig overfor vidnet. De har altid talt sammen gennem A, fordi de ikke forstod hinanden. Han husker ikke, at der blev holdt mange fester hjemme hos dem. Han så ikke, at T og A drak alkohol om aftenen. Da han flyttede hjem til sin far, var der ikke nogen ordning omkring at se sin mor, men han havde lov til at se hende, når han havde lyst. Han havde dog ikke lyst til at komme hjem til sin mor og T. Han talte med sin mor over telefonen. Vidnet mener, at de begge, både han og hans mor, mente, at det var bedst sådan.

C har som vidne om forhold 2-7 og forhold 1 og 9 forklaret, at han lærte A at kende, efter hun var gået fra D. De har kendt hinanden i 12-13 år. Han har kendt T gennem nogle år. Han har været venner med både T og A. Han kunne se, at T og A ikke havde noget godt forhold. Han sagde til A, at han syntes, at hun skulle forlade T. På et tidspunkt bad A vidnet komme, fordi T havde slået hende. Det var inden, A og T blev gift, og inden børnene blev født. Hun fortalte vidnet, at hun ikke kunne forlade T, da hun var gravid med deres fælles barn. T var meget underlig hele tiden. Han har været til fest med T. Vidnet har mødt A mange gange, hvor hun havde blå mærker og med solbriller på for at dække skaderne. Hun kom tit til vidnet og sagde, at T bankede hende og voldtog hende. 4-6 gange har hun sagt, at hun var klar til at forlade T, men hun gik altid tilbage til ham. Vidnet så As blå mærker på indersiden af benene og resten af kroppen. Hun fortalte, at hun havde været ved lægen for at få det dokumenteret. Nogle gange sov A hos vidnet, fordi hun havde brug for ro. Hun kunne ikke finde ud

af, hvad hun skulle, og hun endte altid med at vende tilbage til T. Hun kunne ikke sige fra overfor T. Vidnets ekskone hedder Q. A har fortalt vidnet, at hun har fået slået en tand ud. Han har aldrig set A falde eller snuble over noget. Hun er ikke klodset. Han har tit været til fester med A. Hun har et meget normalt forhold til alkohol. Hun drikker aldrig i hverdagen. T fortalte hver gang, at As blå mærker var kommet ved, at hun var faldet.

Til sidst meldte vidnet fra, hvor han sagde til A, at han meldte sig ud af det, og at de kunne snakkes ved, når hun havde forladt T. Det er 2-3 år siden. Han har intet haft med A og T at gøre siden udover at have mødt dem på gaden og talt kort med A. Hun havde altid store solbriller på. Han forsøgte at sætte sig ind i, hvorfor voldsofre bliver ved med at gå tilbage til deres mænd, fordi han havde svært ved at forstå, at A hver gang gik tilbage til T. A fortalte, at hun ikke kunne forlade ham, og at hun ikke ville sende ham i fængsel. Hun talte om, hvad hans familie i Letland ville tænke. A har altid været en god mor og har altid været der for vidnet.

På et tidspunkt for 4-5 år siden var de nogle gutter samlet i Ts og As garage på ...vej. Mekanikeren var der også. De drak nogle øl, vodka og rom. De snakkede om alt muligt, og pludselig begyndte de at snakke om våben. T var generelt meget optaget af våben. T fortalte, at han havde en 9 mm pistol. Vidnet er ret sikker på, at T viste pistolen i garagen, og vidnet kunne se, at det var en 9 mm pistol. Den var ret stor. T har talt om pistolen ved flere lejligheder. Vidnet fortalte politiet, at A havde fortalt ham, at T havde en pistol, og at T havde truet hende med den.

Efter ransagningen fortalte T til vidnet, at han var forberedt på ransagningen, og at han derfor havde gemt pistolen, så ingen kunne finde den. T sagde: "Tror du, jeg er så dum at have pistolen liggende hjemme?" Da vidnet blev afhørt af politiet, gik han på nettet for at tjekke pistoler, så han kunne indkredse hvilken slags, han havde set hos T.

På et tidspunkt overværede vidnet, at T slog to grise ihjel med en mukkert, fordi en bolt pistol, der ellers skulle være anvendt, var blevet væk. Vidnet var nødt til at gå udenfor for at holde det ud, men han oplevede, at T var kold over for det og nærmest blev optændt af det.

T har ikke fremsat trusler overfor vidnet, men det har han overfor A. T kom hjem til vidnet, hvor A opholdt sig. T ville ind og tale med A. T havde B1 med. Hun sad ude i bilen. T fortalte, at han tog til Letland med B1 imod As vilje. T ville ikke have, at A skulle have B1. Vidnet sagde til T, at A ikke ville tale med ham. T truede A med at slå E og D ihjel. T sagde til vidnet, at han var ligeglad med at skulle slå E og D ihjel.

Adspurgt af Ts forsvarer har vidnet forklaret, at han anmeldte volden mod A i 2013. Han mener, at han fortalte politiet, at han så, at T havde et våben, og at han refererede til episoden i garagen.

Foreholdt, at han ifølge afhøringsrapport af 12. december 2017 (side 375) den 11. december 2017 skulle have forklaret til politiet, at han frygtede lidt for, hvad T kunne finde på, idet T havde været voldelig mod forurettede, ligesom der var forlydende om, at T på bopælen/garage havde pistol liggende, har vidnet forklaret, at det godt kan passe, at han forklarede sådan, og det var også sådan, det var. Han var nervøs for T, fordi han havde været voldelig overfor A, og fordi han havde en pistol liggende. A havde fortalt vidnet, at pistolen var i garagen. Forklaringen til politiet foregik efter garagefesten. Han blev sur på en af betjentene under en af afhøringerne, fordi han antydede, at vidnet havde et forhold til A.

Han har fundet et billede af en pistol på nettet, der ligner den, han så hos T. Han har altid interesseret sig lidt for anden verdenskrig og kender derved lidt til våben.

Vidnet kender D igennem A. Han har haft kontakt med D i forbindelse med denne sag, og de har talt sammen i dag på parkeringspladsen uden for retten, fordi vidnet skulle aflevere noget til E. A har fortalt, hvordan hendes og Ds forhold var. Hun har ikke fået bank af D og er heller ikke blevet truet af ham. Vidnet ved ikke, om hun har anmeldt D for noget. Vidnet og D hjalp A med at flytte nogle ting, mens T var i Letland. Det var blandt andet et fjernsyn. A anmeldte bagefter D for at have stjålet fjernsynet. Det blev hun tvunget til af T. Det foregik i 2013. A har fortalt, at hun og T gik sammen på politigården og anmeldte D. Der var tale om en episode, hvor A ville gå fra T, og vidnet og D hjalp hende med at tage nogle af hendes ting med.

Vidnet har ikke oplevet A udadreagerende. Han har set hende drikke til fester, og hun vil gerne have, at der skal ske noget. Hun er en frisk pige, og der var gang i den omkring hende. Han har aldrig oplevet A drikke, hvis ikke der var fest. Han ved ikke, om A har været fuld en hverdagsaften, og han ved ikke noget om en promille på 1,7.

T og vidnet har aldrig været uvenner, og T har altid være høflig overfor vidnet. Der har ikke været noget økonomisk mellemværende mellem vidnet og T.

Adspurgt af forsvareren har vidnet herefter yderligere forklaret, at det ikke passer, at han i 2011 købte en printer i Ts firmanavn. Vidnet husker ikke, om han købte en printer i 2011. Han tog ikke billeder af A med blå mærker. Han har

set blå mærker flere gange, men A var kun afklædt for at vise ham mærker én gang. A sagde, at hun havde fået dokumenteret de blå mærker via sin læge. Vidnet har ikke fortalt politiet, at det var T, der stod bag et røveri i 2012. Vidnet og hans kone kom ind ad døren til Kvickly, mens der var røveri. Vidnet kunne se, at ingen af røverne var T. Vidnet er ikke bekendt med, at T var mistænkt i forbindelse med røveriet.

R har som vidne om forhold 2-7 og adspurgt af Ts forsvarer forklaret, at han har kendt T i 12-13 år. I sin tid var T hans bedste ven. Han kom også sammen med T, da T var sammen med A. Vidnet boede i Danmark og skiftede tit bopæl. Han har besøgt T og A en gang til nytår og nogle gange mere. Han har i alt været sammen med T og A, hvor de begge var til stede, ca. 10 gange. De har også deltaget i fester sammen. Han har aldrig set T slå A. Han har ikke oplevet, at de havde problemer i ægteskabet. De var tværtimod kærlige mod hinanden. Han har set et blå mærke i As ansigt én gang. Han ved, at A var misbruger, og han er ret sikker på, at hun var faldet og fået det blå mærke. En af grundene til, at Ts og vidnets forhold stoppede, var, at A opførte sig meget mærkeligt. Et almindeligt menneske ville aldrig opføre sig sådan.

Der var en episode på et hotel i Vidnet tror, det var i efteråret 2012. T ringede til vidnet den aften og spurgte, om han og hans kone ikke ville komme med noget spiritus. Vidnet boede på daværende tidspunkt i Det var en fredag, og vidnet havde ingen planer. Han købte to flasker Captain Morgan. Vidnet og hans kone tog til ..., og da de kom derned, havde T og A allerede tømt tre flasker spiritus. De startede med at spille kort. A begyndte at snyde, hvilket hun nægtede. De havde aftalt, at taberen i spillet skulle løbe omkring hotellet, men de aftalte, at alle var tabere, så de løb alle fire. A faldt i søvn hen ad aftenen, og vidnets kone gik ind på deres værelse og gik i seng. Vidnet talte med T. Pludselig kunne de høre noget larm fra soveværelset. Første tanke var larm på naboværelset. Det lød som om, at nogen smed med møbler. T ville tjekke sin kone i soveværelset. Lyden stoppede, og T kom ud i chok. A sagde, at T, vidnet og vidnets kone havde haft sex, men vidnets kone var der slet ikke. Derefter kom A ud fra soveværelset med blodige mærker i ansigtet. Han ved ikke, hvorfor hun slog sig selv på værelset. A kom ud og anklagede T for at have slået hende, men T havde været sammen med vidnet. Det var sidste gang, vidnet og hans kone var sammen med dem.

Han har ikke set A tage stoffer, men har oplevet, at hun lugtede af hash eller marihuana. Vidnet har haft kontakt med misbrugere før, og han ved derfor, hvordan de opfører sig, når de ikke får deres daglige dosis. De bliver meget nervøse. I starten vidste han ikke, at det var det, der var galt med A, men T fortalte ham, hvorfor A opførte sig sådan. Vidnet er ret sikker på, at det var hårdere stoffer end hash.

Efter Ts anholdelse forsøgte A at få vidnet som ven på Facebook, hvilket vidnet ikke accepterede. A lagde billeder på Facebook af vidnet og hans kone og skrev grimme ting om dem, der antydede, at han solgte sin kone til fremmede for sex. Vidnet anmeldte forholdet til politiet, men de sagde, at det ikke var strafbart. Efter hotelopholdet var vidnets forhold til T hurtigt afsluttet.

A har hjulpet vidnet med at indberette til Skat, men efterfølgende fik han en skatteregning på 50.000 kr. Derefter sluttede deres venskab.

Det er vidnets opfattelse, at A hjalp til i firmaet med at tolke. Han kan ikke svar på, om det var A eller T, der styrede firmaet.

Foreholdt, at han ifølge afhøringsrapport af 17. januar 2018 (side 411) samme dag skulle have forklaret til politiet, at han opfattede det således, at T var musklerne, og A var hjernen, har vidnet forklaret, at det er rigtigt, at han forklarede sådan, og det var også sådan, han oplevede det. Han mente, at det var A, der var idégenerator i firmaet med hensyn til for eksempel at snyde mennesker. Det er sådan, han i dag opfatter det, han forklarede til politiet.

Vidnet havde fået at vide af T, at As tidligere mand sad i fængsel. Da vidnet spurgte A ind til det, fortalte hun, at det var eksmandens egen skyld, at han sad i fængsel. Vidnet sagde til T, at han skulle holde sig langt væk fra A, og mange af Ts andre venner sagde det samme. Vidnet mente, at det var As skyld, at D kom i fængsel, fordi hun ikke havde passet godt nok på ham.

Vidnet og T har gået på jagt sammen i Letland. Vidnet og T har jagttegn. I Letland havde T et jagtgevær og en riffel lavet i Rusland. Vidnet ved ikke, om T stadig har våbnene i Letland.

Vidnet er bange for, hvad A kan finde på, fordi hun ikke reagerer normalt overfor andre mennesker. Han tror også, at de andre vidner er bange for A.

Adspurgt af anklageren har vidnet forklaret, at det var T, der ringede efter vidnet og hans kone, da de var på hotel i De var sammen med T og A i ca. en times tid, hvorefter de gik i seng. Han sov sammen med sin kone og deres hund.

S har som vidne om forhold 2-7 forklaret, at hun har været dagplejer for B2 og derved haft kontakt til T og A. Hun traf mest A. Der var ikke noget specielt, hun bed mærke i ved As udseende, men A havde meget makeup på og solbriller. B2 var i dagpleje hos vidnet i knap en måned fra november til december 2016. Der var ingen sol, men derfor havde A alligevel solbriller på. Vidnet tænkte bare, at A så pæn ud med makeup på.

Adspurgt af Ts forsvarer har vidnet forklaret, at hun havde nogle episoder med A, hvor A havde en dårlig opførsel. Vidnet stod en morgen med en mor, der var ved at aflevere sin søn. Vidnet talte med moren om, at drengen skulle have maske på på grund af astma, og hvordan den skulle gives. Midt i samtalen kom A for at aflevere B2. A sendte B2 ind og gik. Næste morgen sad vidnet og læste for to af børnene, da A kom og var vred. Hun ville vide om det med, at drengen skulle have maske på, smittede. Vidnet forklarede hende, at det ikke smittede. A var også sur over, at hun ikke havde hørt, at vidnet havde sagt godmorgen dagen før. Det endte med, at A blev sur og kaldte vidnet en dårlig dagplejer. A gik med B2. Hun kom tilbage med B2 og sagde til vidnet: "så tag for helvede mit barn", hvorefter hun skubbede B2 over til vidnet. A sagde, at hun ville optage vidnet. Vidnet tog B2 med ind, hvorefter hun så, at A stod uden for vinduet og filmede vidnet og børnene med sin mobiltelefon. Vidnet satte sig på køkkengulvet med alle børnene og fik dem ind under sin store striketrøje, så A ikke kunne filme dem. Derefter ringede vidnet til sin tillidsrepræsentant og fortalte om episoden. Vidnet var bange for A. Tillidsrepræsentanten kom i løbet af 5 minutter. Børnene var berørte af situationen. A kom igen om aftenen og hentede B2. Hun kom for sent, hvilket vidnet påpegede overfor A. A blev igen vred og besluttede sig for, at B2 ikke skulle være hos vidnet. Vidnet gav B2 et knus og gav hende til A. B2 var en pige, der meget gerne ville sidde på skødet og ville have voksenkontakt. Vidnet har kun positivt at sige om T.

U har som vidne om forhold 2-7 forklaret, at hun var børnehaveleder i børnehaven ... i As og Ts ældste datter B1 gik i børnehaven. A havde en udadreagerende adfærd i børnehaven, hvilket vidnet konfronterede hende med. Vidnet kunne se på A, at hun ikke havde det godt. A viste vidnet et blå mærke i panden, hvorefter hun løb ud af døren. Vidnet løb efter og krammede A, hvorefter A brød fuldstændigt sammen. A fortalte, at hendes mand bankede hende, og at han havde gjort det flere gange. A havde tidligere fortalt om et andet blå mærke, at det var kommet ved, at hun var faldet på grund af skraldespanden. A fortalte nu vidnet, at også det mærke var kommet ved vold fra hendes mand. Han havde også sparket hende. Vidnet så et blå mærke på As ryg. Det var torsdag den 23. marts 2017. Vidnet havde lavet en underretning dagen forinden, fordi hun havde mistanke om vold i hjemmet. Mistanken skyldtes, at B1 havde sagt til medarbejderen V og en anden pædagog, at "far sparker mor, så hun bliver ked af det" samtidig med, at B1 havde vist, hvordan man sparker. Vidnet sagde til A, at hun ville hjælpe hende. Vidnet havde det hårdt, fordi hun ikke vidste, hvad der skete, når A og børnene kom hjem. Til et møde i familieafdelingen faldt A vidnet om halsen og fortalte alt, hvad A havde været igennem. Der havde været meget vold. Mødet på familieafdeling var kort tid efter den 23. marts 2017. Børnene blev fjernet fra hjemmet henover sommerferien i 2017. Vidnet var opmærksom på, om der var blå mærker på

barnet og moderen og hvordan adfærden var efterfølgende, hvor B1 stadig kom i børnehaven.

Adspurgt af Ts forsvarer har vidnet forklaret, at vidnet ikke så flere mærker på A eller B1 i tiden efter den 23. marts 2017, selvom hun var særligt opmærksom på det.

Kriminalassistent X har som vidne om forhold 1 og 9 forklaret, at han den 13. november 2017 sammen med en kollega var ude at køre med T2. T2s sag blev i første omgang behandlet af ... Politi, mens vidnet behandlede Ts sag i Vidnet havde brug for at afhøre T2 i forbindelse med sagen mod T. Vidnet lavede en aftale herom med en kollega fra ... Politi. Afhøringen af T2 skete efter aftale med T2s forsvarer og foregik hjemme i T2s køkken. Baggrunden herfor var, at afhøringen så kunne ske i forbindelse med afviklingen af et besøg for T2. Under afhøringen var vidnet, T2s kæreste og politiassistent Y til stede. T2s kæreste gik lidt til og fra. Hun og T2 havde haft lejlighed til at afvikle besøget først. T2 forklarede vidnet, at T havde afleveret pistolerne hos T2 og lagt dem i hyndeboksen sammen med et haveredskab, som T skulle reparere for T2. T2 forklarede også, at han havde gjort sig nogle iagttagelser vedrørende vold mod Ts kone A, og at han havde bemærket nogle blå mærker på A en gang, de havde været i byen. T2 sagde noget i retning af, at han ikke var "bange for sin egen røv", men at han var bekymret for sin familie, hvis han sagde noget. Vidnet husker ikke, om T2 forklarede, at T havde ringet til T2, efter våbnene var blevet lagt i hyndeboksen.

Vidnet oplevede, at T2 var bange for at forklare om T af hensyn til sin familie.

Foreholdt, at vidnet ifølge politirapport af 14. november 2017 (side 851) kontaktede T2 dagen efter med henblik på gennemgang af hans forklaring, har vidnet forklaret, at det var planen, at afhøringen skulle gennemgås dagen efter sammen med T2s forsvarer. Vidnet blev imidlertid kontaktet af T2s forsvarer, der oplyste, at T2 var ophidset, og at han ikke ville sige noget. Vidnet tog derefter kontakt til T2 i arresten, hvor vidnet opfattede det således, at T2 ikke ville stå ved det, han havde forklaret dagen før i sit hjem. Vidnet ved ikke, hvorfor T2 ikke ville stå ved det. T2 var bange, mest på sin kærestes og families vegne. Det er rigtigt, at vidnet skrev i rapporten, at det ikke drejede sig om T2s "egen røv", men om hans kæreste og familie, og det var også sådan, at T2 udtrykte sig.

Foreholdt fotos side 849 og 850 har vidnet forklaret, at vidnet gik udenfor og tog billede af hyndeboksen, mens politiassistent Y var sammen med T2 og hans kæreste i køkkenet.

Vidnet husker nu, at T2 forklarede, at T havde sagt, at T ikke kunne have våbnene derhjemme, efter at de var blevet lagt i hyndeboksen. Vidnet husker ikke, om T2 forklarede, om han havde haft telefonisk kontakt med T, eller om de var mødtes personligt.

Foreholdt gengivelsen i afhøringsrapport af 14. november 2017 (side 844, 3. afsnit) har vidnet forklaret, at det er rigtigt, at han skrev sådan i rapporten, og han husker, at det var sådan, det foregik.

...

Z har som vidne om forhold 2-7 forklaret, at hun var sygeplejerske på ... Sygehus i 2013. De fik en udenlandsk kvinde ind på afdelingen. Kvinden talte dansk. Vidnet havde nattevagt den dag. Kvinden havde fået mange slag, og hun var meget ked af det, for hun havde et lille barn, vist under 1 år gammelt, som hun ikke vidste hvor var. Kvinden havde en veninde med, men det var en veninde, kvindens mand havde sendt med hende for at spionere. Både kvinden og hendes mand kom fra et østland. Vidnet husker ikke, om veninden talte dansk. Kvinden fortalte, at det var hendes mand, der havde slået hende. Hun havde blå mærker på sine arme, ben og på kroppen. I kaffestuen på sygehuset talte de om, at kvinden havde fået mange slag. Hun havde både gamle og nye skader. Vidnet mener, at hun også talte med kvinden, uden at veninden var til stede. Vidnets souschef kontaktede efterfølgende kommunen og anmeldte det, også fordi der var oplysning om et lille barn, der var væk.

Foreholdt, at hun ifølge politirapport af 7. februar 2018 (side 424) samme dag skulle have forklaret til politiet, at der var mærker på alle patientens lemmer, arme, overkrop, bryst, ryg og ben, har vidnet forklaret, at det er rigtigt, at hun forklarede sådan, og det var også sådan, det var. Hun så selv mærkerne.

Adspurgt af Ts forsvarer har vidnet forklaret, at hun ikke husker, om veninden var udenlandsk. Hun husker ikke, om hun hørte kvinden og veninden tale sammen. Kvinden fortalte vidnet, at de skulle forestille at være veninder, men at det var kvindens mand, der havde sendt veninden med. Vidnet ved ikke, hvor kvindens mand befandt sig, og hun mødte ham ikke. Vidnet ved ikke, om veninden kunne have været kvindens mor. Vidnet talte dansk med kvinden. Vidnet husker ikke, om kvinden oversatte til veninden. Vidnet husker, at kvinden var frygtelig ked af det og meget stille. Vidnet fik kvinden til at tale lidt, da hun var på tomandshånd med hende.

Øvrige oplysninger i sagen

Der er sket dokumentation af politirapportmateriale om ransagning hos tiltalte T2 den 18. september 2017.

Der er fremlagt fotos af A med skader og sygejournaloplysninger.

Der er sket afspilning af videoafhøring af B1, født den 22. juni 2012, foretaget den 31. oktober 2017.

Der er sket dokumentation af indenretlige forklaringer afgivet af Æ, Ø og Å den 15. januar 2018.

Der er fremlagt fotos fra den automatiske trafikkontrol vedrørende forhold 8.

Personlige oplysninger

...

Kriminalforsorgen har foretaget en undersøgelse af Ts personlige forhold og afgivet erklæring herom den 2. november 2017. Det konkluderes heri, at Kriminalforsorgen vurderer, at det er tvivlsomt, om T er i stand til at gennemføre et vilkår om samfundstjeneste, men Kriminalforsorgen er indforstået med at søge et sådant vilkår gennemført. Det anbefales, at der til en hel eller delvis betinget dom med vilkår om samfundstjeneste fastsættes vilkår om tilsyn af Kriminalforsorgen i prøvetiden og et betinget vilkår om, at T skal undergive sig behandling mod misbrug af alkohol, hvis Kriminalforsorgen finder det fornødent. Hvis sagen kan afgøres med en betinget dom uden vilkår om samfundstjeneste, anbefales det, at der fastsættes vilkår om 1 års tilsyn af Kriminalforsorgen.

Der foreligger en udtalelse af 30. april 2018 fra Udlændingestyrelsen om T. Heraf fremgår blandt andet:

"...

Opholdsgrundlag og længde

Den 5. december 2010 fik den pågældende registreringsbevis og blev tilmeldt folkeregisteret.

...

T har således - når den i udlændingelovens § 27, stk. 5 nævnte periode fratrækkes - haft lovligt ophold i Danmark i ca. 6 år og 8 1/2 måneder.

...

§ 26, stk. 2

...

Udlændingestyrelsen skal henvise til politiets rapport af 30. januar 2018.

Heraf fremgår blandt andet følgende:

T har sin tidligere ægtefælle i Danmark og deres to fælles børn.

Børnene er p.t. tvangsanbragt udenfor hjemmet.

Såfremt T bliver udvist af Danmark, vil det ikke have opholdsretlige konsekvenser for herboende personer.

Udtalelse om udvisningsspørgsmålet

...

Udlændingestyrelsen skal i øvrigt bemærke, at det følger af udlændingelovens § 2, stk. 3, at de begrænsninger, der følger af kapitel 3-5 kun finder anvendelse på udlændinge, der er omfattet af EU-reglerne, i det omfang det er foreneligt med disse regler, samt at det følger af EU-domstolens praksis, at udvisning af en EU/EØS-statsborger kun er berettiget, såfremt den pågældendes tilstedeværelse eller adfærd udgør en virkelig og tilstrækkelig alvorlig trussel mod grundlæggende samfundshensyn.

Udlændingestyrelsen skal endvidere bemærke, at for udlændinge, som er omfattet af EU-reglerne, kan udvisning kun ske i overensstemmelse med de principper, der efter EU-reglerne gælder for begrænsning af retten til fri bevægelighed, jf. udlændingelovens § 26b.

...

Vi har ikke hermed taget stilling til, hvorvidt EU-reglerne i det konkrete tilfælde er til hinder for en udvisning.

På baggrund af anklagemyndighedens oplysninger om kriminalitetens karakter, og om at den pågældende forventes idømt en frihedsstraf af minimum 3 års varighed sammenholdt med de i udlændingelovens § 26, stk. 2 nævnte hensyn,

kan Udlændingestyrelsen tiltræde, at anklagemyndigheden nedlægger påstand om udvisning.

..."

T har om sine personlige forhold forklaret, at han har afleveret urinprøver, når det har været ønsket, men at han ikke har problemer med alkohol eller stoffer. Han har aldrig arbejdet på en våbenfabrik i Letland. Der er ikke en våbenfabrik i Letland. Han husker, at samtalen med Kriminalforsorgen fandt sted, og at der var en tolk med til samtalen. Han er nu fraskilt. Han har ikke set sine børn, siden han blev varetægtsfængslet. Da han blev anholdt, var hans økonomi god. Han har altid haft en god økonomi, men han tabte mange penge i forbindelse med branden på ...vej. I den forbindelse var han nødt til at arbejde både nat og dag i sommeren 2017 for at være i stand til at reetablere sin økonomi. Han har fast ejendom på ...vej. Efter anholdelsen fandt han ud af, at hans virksomhed var lukket i marts 2017. Han har således ikke længere et firma. Hvis han bliver løsladt, kan han nemt få arbejde. Han har aldrig været uden arbejde. Han vil forsøge at komme tilbage til firma F4, idet de har meget arbejde lige nu. Han begyndte at arbejde hos dem i 2009 og har derfra en god relation til dem. Han tror, at de vil ansætte ham, selvom han har været gennem denne sag. Han har aldrig haft problemer med alkohol. Det er første gang, at han hører, at han skulle have ADHD eller en personlighedsforstyrrelse. Han tror ikke, at det er rigtigt, for i Letland har han gennemgået psykologiske tests i forbindelse med våbentilladelse. Det eneste, der er blevet nævnt en gang, han og A var ved familielægen, var, at han skulle arbejde noget mindre for at undgå søvnproblemer. På det tidspunkt havde han to arbejder. Han har ikke problemer med sit temperament, og han er ikke blevet tilbudt behandlinger i Danmark med hensyn til sit temperament. Han er fysisk sund og rask. Han kom til Danmark i 2002 og har arbejdet her siden, kun afbrudt af nogle få måneders ophold i Letland. Han har ikke set sine børn, imens han har været varetægtsfængslet, idet politiet har sagt til ham, at det var for dyrt, og at de ikke havde tid til det.

....

T har under sagen været frihedsberøvet siden den 15. august 2017.

Rettens begrundelse og afgørelse

Begge de tiltalte

Forhold 1 mod T og forhold 9 mod T2

Ved T2s delvise erkendelse og forklaring er det bevist, at han på tid og sted som beskrevet i tiltalen var i besiddelse af de beskrevne våben med tilhørende ammunition.

Skydevåbnene i form af en revolver og en pistol lå sammen med den tilhørende ammunition, og T2 havde accepteret at opbevare effekterne for en anden. Der er således ikke tale om en situation svarende til, at en person har arvet et våben og haft det liggende i en årrække. Retten finder på den baggrund, at der var tale om besiddelse under særligt skærpene omstændigheder, og at forholdet må henføres under straffelovens § 192 a, stk. 1, nr. 1.

T2 har ikke ønsket i retten at forklare nærmere om baggrunden for, at effekterne kom i hans besiddelse, men vidnet kriminalassistent X har forklaret, at tiltalte den 13. november 2017 forklarede til politiet, at det var T, der havde afleveret dem til tiltalte, fordi T ikke kunne have dem hjemme. T2 er blevet foreholdt gengivelsen af sin forklaring til politiet, men har ikke ønsket at svare på, om det er rigtigt, at han forklarede sådan.

Vidnet A har forklaret, at hun har set T have og bruge et våben, og at mekanikeren, inden den ransagning hos T2, hvor der blev fundet våben, havde fortalt, at T havde givet våbnet til T2 efter tvangsfjernelsen af børnene i juli 2017, og at der herefter var hende, der fortalte politiet om T2.

Det fremgår af den gengivelse af T2s forklaring i politirapport af 14. november 2017, som han er blevet foreholdt, at effekterne var blevet afleveret til ham 2 -3 uger før, T blev anholdt, hvilket skete den 15. august 2017.

På den anførte baggrund findes det bevist, at T tidligere og frem til sensommeren 2017, det vil sige også efter strafskærpelsen af bestemmelsen i straffelovens § 192 a, i maj 2017, besad de våben med tilhørende ammunition, der blev fundet hos T2, og at det var T, der selv bragte eller sørgede for, at effekterne blev bragt fra hans besiddelse til T2s besiddelse. Efter karakteren af de omhandlede våben med tilhørende ammunition, der også blev transporteret, var der tale om besiddelse under særligt skærpene omstændigheder, og forholdet må henføres under straffelovens § 192 a, stk. 1, nr. 1.

På den anførte baggrund finder retten tiltalte T2 skyldig i overensstemmelse med tiltalen i forhold 9 og tiltalte T skyldig i overensstemmelse med tiltalen i forhold 1.

...

Tiltalte T

Forhold 2-7

Vidnet A har forklaret om, at hun i sit samliv med tiltalte T gentagne gange blev udsat for de handlinger, der er beskrevet i tiltalen. Hun har forklaret, at det begyndte omkring maj 2011 og varede ved indtil sommeren 2017. Hun blev udsat for fysisk vold mere eller mindre hver 14. dag.

Retten finder, at forklaringen støttes af journaloptegnelser, fotos og vidneforklaringer.

For så vidt angår journaloptegnelser foreligger der en politiattest om en undersøgelse af A den 18. marts 2013 (side 87), hvoraf det fremgår, at hun oplyste, at hun var blevet slået af sin mand ved to episoder den 10. og den 17. marts 2013. Der sås en række blå mærker på hende, som antoges at kunne være fremkommet på den angivne tid og den angivne måde.

Der foreligger et journalnotat fra den 23. marts 2013 fra sygeplejerske Z, der også har afgivet vidneforklaring. Det fremgår af notatet, at A havde udtalt, at hendes mand ikke ville tæske hende mere, hvis hun kom hjem og opførte sig ordentligt. (side 105).

Der foreligger en politirapport af 16. august 2017 med gengivelse af journalnotater fra den 19. marts 2013, 8. december 2016, 8. januar 2017, 10. februar 2017 og 10. juli 2017 med oplysninger om vold fra ægtefællens side. (80ff)

Der foreligger et journalnotat fra den 16. august 2017 om, at A igen havde været udsat for fysisk vold fra sin eksmand i forbindelse med, at de 8 dage tidligere var på vej ud for at besøge deres børn, der var tvangsfjernet. Det er anført, at der var et traumested med blå mærker. Det er endvidere anført, at A for 3 uger siden måtte tage på krisecenter på grund af trusler om vold, og at familieafdelingen blev kontaktet.

Der foreligger fotos i den digitale sagsakt side 874 og 879.

Der foreligger en erklæring af 26. september 2017 om en personundersøgelse af A den 28. september 2017, hvoraf det fremgår, at der fandtes ar på hende, som var ældre følger efter ukarakteristiske stumpe traumer og kunne være opstået i perioden 2011-2017, som A oplyste. (side 93).

En række vidner har forklaret om, at de har hørt A fortælle om, at hun blev udsat for vold fra sin ægtefælle, og at de har set skader på hende. Særligt fremhæves

vidnet H vedrørende en episode i august 2013, D om flere episoder, E om flere episoder, I om episoder omkring årsskiftet 2016-2017, J om en episode i august 2016 og U om en episode i marts 2017.

Retten finder, at A afgav en troværdig, sikker og detaljeret forklaring, og forklaringen støttes af en række andre oplysninger. Det findes derfor bevist, at T gentagne gange i samlivet med A var voldelig over for hende på den beskrevne måde i perioden fra foråret 2011 til sommeren 2017. Retten finder det bevist, at der var tale om voldsudøvelse kontinuerligt i hele perioden og med en hyppighed af i hvert fald en gang om måneden.

På grund af den gentagne voldsudøvelse, omfanget af volden som den fremgår af fotos i sagen og vidnets afhængighed af tiltalte som følge af samlivsforholdet og det fælles forældreskab finder retten, at volden kan karakteriseres som mishandling.

Retten finder herefter tiltalte T skyldig i overensstemmelse med tiltalen i forhold 2-7.

...

...

...

Straffen for tiltalte T fastsættes til fængsel i 3 år 3 måneder, jf. straffelovens § 192a, stk. 1, nr. 1, og § 245, stk. 1.

Retten har ved straffastsættelsen lagt vægt på karakteren af forhold 1, og at der for så vidt angår forhold 2-7 var tale om mishandling gennem en årrække og voldsudøvelse, der omfattede knytnæveslag og spark, herunder med sikkerhedssko.

Retten ved retsformanden finder, at der efter voldens karakter og omfang og de foreliggende oplysninger om skader på A og hendes brug af solbriller og tøj til at skjule skader er grundlag for en skønsmæssig fastsættelse af en godtgørelse på 10.000 kr. for svie og smerte efter erstatningsansvarslovens § 3, 2. pkt.

Vedrørende spørgsmålet om udvisning

To voterende udtaler:

Vi lægger vægt på karakteren af forhold 1 og 2-7 sammenholdt med, at tiltalte T kun har haft lovligt ophold i Danmark siden december 2010. Vi lægger endvidere vægt på, at han ikke taler dansk, og at det fremtræder som, at han har bevaret sin tilknytning til Letland. Det bemærkes herved, at tiltalte har forklaret om, at han har en voksen søn, der er flyttet fra Danmark til Letland. Vi finder derfor, at tiltalte kan udvises for bestandig uden, at det med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser. Den omstændighed, at tiltalte har to børn i Danmark, kan ikke føre til et andet resultat. Vi stemmer derfor for at tage udvisningspåstanden til følge.

En voterende udtaler:

Tiltalte T har levet i Danmark i en årrække sammen med sin familie, herunder 2 døtre på 3 og 5 år, der er født i Danmark, nu er anbragt uden for hjemmet, men som tiltalte har ret til samvær med. Tiltalte har arbejdet og drevet selvstændig virksomhed i Danmark. Tiltalte er ikke tidligere straffet. Efter en samlet vurdering af disse omstændigheder og den kriminalitet, som tiltalte er fundet skyldig i, finder jeg, at udvisning vil være et uforholdsmæssigt indgreb i tiltaltes ret til respekt for privatliv og familieliv, og at udvisning med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser. Jeg stemmer derfor for, at udvisningspåstanden ikke tages til følge, jf. udlændingelovens § 26, stk. 2.

Der afsiges dom efter stemmeflertallet, hvorefter tiltalte T udvises af Danmark med indrejseforbud for bestandig, jf. udlændingelovens § 23, nr. 1, jf. § 22, nr. 6, og nr. 8, jf. § 32, stk. 2, nr. 5.

Retten tager påstanden om konfiskation til følge, jf. straffelovens § 75, stk. 2

For så vidt angår forhold 2-7 finder retten ikke, at der efter de foreliggende oplysninger er grundlag for godtgørelse for tort efter erstatningsansvarslovens § 26, stk. 1.

Retten ved retsformanden finder, at der under hensyn til den langvarige periode, hvorunder volden er begået, samt dens karakter og omfang er grundlag for godtgørelse for tort efter erstatningsansvarslovens § 26, stk. 3, og fastsætter beløbet herfor til 20.000 kr.

Efter retsformandens bestemmelse henviser erstatningskravene fra Topdanmark Forsikring A/S vedrørende forhold 12, hvor tiltalte T er frifundet, til eventuelt civilt søgsmål.

For så vidt angår sagsomkostningsspørgsmålet finder retten, at tiltalte

T2 alene skal betale 1/4 af den del af salæret til hans beskikkede forsvarer, som vedrører hovedforhandlingen, jf. princippet i bestemmelserne i retsplejelovens § 1008, stk. 2, idet hovedforhandlingen i et meget væsentligt omfang tidsmæssigt har angået forhold 2-7 mod medtiltalte.

Thi kendes for ret:

...

Tiltalte T skal straffes med fængsel i 3 år 3 måneder.

Tiltalte T udvises af Danmark. Tiltalte pålægges indrejseforbud for bestandig. Indrejseforbuddet regnes fra udrejsen eller udsendelsen.

Hos de tiltalte konfiskeres en Smit & Wesson revolver cal. 38, med tilhørende 26 stk. skarpe patroner og (forhold 1 og 9) og en Colt Automatic pistol cal. 45, med tilhørende 95, stk. skarpe patroner (forhold 1 og 9).

...

De tiltalte skal hver især betale de sagsomkostninger, der vedrører dem. Dog skal statskassen betale 3/4 af den del af salæret til tiltalte T2s beskikkede forsvarer, som vedrører hovedforhandlingen.

Tiltalte T skal inden 14 dage betale 30.000 kr. med procesrente fra den 15. juni 2018 til A v/ bistandsadvokat Karina Skou, Klokkestøbergade 17, 9000 Aalborg.